

Nyílt levél

azokhoz, akik elmaradtak az Egyesületből és azok figyelmébe is, akik visszavárják őket

Amikor bemutatkozó cikkemet írtam az újságba, mint az Egyesület egyik vezetőségi tagja, akkor arról is írtam, hogy egy nagyon jó közösséget találtam itt, amikor ideköltöztem, de ez a jó közösség sajnos csoportokra és egyénekre esett szét, és ezek egy része többé nem jött a Népházba. Azzal fejeztem be akkor az írásomat, hogy szeretnék valamit tenni a jó közösségi hangulat visszaállításáért, az elmaradók visszacsalásáért.

Akkoriban is, azóta is sokat gondolkodtam azon, hogy miként lehetne ki- és megbékíteni azokat, akik haragszanak egymásra, de sokszor inkább „csak” a világra vagy saját magukra, amihez a másik csak kegyetlenül őszinte tükröt tartott. Nem egyszerű, mert szokás szerint, érthető önvédelemből és önigazolásul, mindenki a másikat hibáztatja, a másiktól várna el a bocsánatkérést, saját viselkedésére természetesen volt jó oka.

Voltak, akik beavatkoztak mások családi ügyeibe. Egyikük sem jár közénk azóta. Voltak, akik pletykákat gyártottak, elefántot építve a bolhából, attól fogva ők sem jönnek. Nem jön az sem, akinek elszámolási vitája volt az Egyesülettel, mert megsértődött, és most ő is hiányzik nekünk. Volt, akiről azt híresztelték, hogy adózás nélkül gazdagodik rajtunk, persze, sem ő sem a híresztelő nem csak nekem hiányzik. Mivel a hangulat jelentős mértékben romlott, minden egyes intrika vagy kritizálható cselekedet megosztotta a társaságot, e megosztottságból nem kérve mások is elmaradtak.

Mind hiányoztok! Színesebb volt veletek a közösségünk. A hangulati mélyponton szerencsére már rég túl vagyunk, de veletek lenne teljes a már oly sokszor oly jól bevált „óhegyi élet”. GYERTEK VISSZA!

Olyan ritka a jó közösség, hogy érdemes elengedni a régi sérelmeket és nem ragaszkodni hozzájuk olyan keményen. Ehhez csak egy út vezet, azon viszont több buktató van, mind az eddig távol maradtak, mind az őket visszavárók számára:

- Mindenkinek le kellene mondania arról, hogy bocsánatot kérjenek tőle.
- El kell fogadnunk, hogy a maga szempontjából mindenkinek igaza van, és be kell fejezni a sebek nyalogatását.
- Kerülni kell az utólagos tisztázások, megbeszélések csapdáját.
- El kell fogadnunk, hogy igenis jogunk van tévedni és a tévedéseinkből tanulni.
- És, egyáltalán, el kell fogadni magunkat és a másikat olyannak, amilyenek.

Az idő a maga múlásával már megtette a magáét ennek érdekében, most rajtunk a sor!

Etelközi Péter

A Táborhegyi Népházban:

Óbuda Hegyvidéki Napok

2003. június 20-21-22. péntek-szombat-vasárnap, 1037 Bp., Toronya u. 33.

A 3 napos nyári kavalkádon, amelyet első ízben rendez meg az Óhegy Egyesület Vezetősége – a III. kerületi Önkormányzat támogatásával –, reményeink szerint mindenki találhat majd érdeklődési körének megfelelő, színvonalas, izgalmas programot.

Egy kis „étvágygerjesztő” ajánlat a műsorokból:

1. nap: június 20. péntek, 18.30

Képzőművészeti kiállítás a hegyen és környékén élő művészek (Pázmándy Antal, Rácz Gábor, Seres János) munkáiból. A kiállítást megnyitja: Szabó Magdolna, a III. kerületi Önkormányzat Kulturális és Turisztikai Bizottságának elnöke.

Klasszikus gitáron játszik: Seres Borbála
A megnyitó után kötetlen beszélgetés a művészekkel.

2. nap: június 21., szombat

10 órától: Előadások és beszélgetések a Táborhegy és környékének történeti és természeti értékeiről, érdekességeiről – a „Hegy „érdekes embereinek” közreműködésével!

Este 20-órától: ÓHEGY BÁL!!

Fellépnek: Bakó Márta, Gáspár Sándor Morvay Pálma, Straub Dezső, valamint a Népház hastánc-csoportja!

Büfé, tombola, zene, tánc, – hajnalig.

3. nap: június 22., vasárnap.

10 órától: könnyű hegyi túra keretében ízelítőt kaphatunk a Táborhegy természeti és történeti érdekességeiből – az előző napon elhangzottak alapján! A visszatérő éhes kirándulókat a Klubházban a bográcsfőző verseny eredménye fogadja.

(Folytatás a 15. oldalon)

A tartalomból:

Az áhítat	2
Olvasói levél	3
Artúr király rovata	4
Egyáltalán, tudjuk mit eszünk?	5
Toll-Hegy	6
Ismerjük fel	7
Iskolatörténet à la Buday	8
Tanuljunk a „kelta tigristől”	9
Alkony út 5.	10
Iskolai hírek	11
A hegy betelepülése	12
Indul a kalákamozgalmom	13
Szombati „vasárnapi ebéd”	14
Az egyesület hírei	15

FELHÍVÁS

Az Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete 2003. évi

I. RENDES TAGGYŰLÉSÉT 2003. június 23-án, hétfőn 18.00 órákor tartja a NÉPHÁZBAN, cím: 1037 Budapest, Toronya u. 33.

Alapszabályzatunk szerint, amennyiben a tagság létszáma nem éri el a teljes létszám 50%-át, úgy ismételt időpont kitűzésével, a határozatképesség a megjelentek létszámától függetlenül fennáll, ezért erre az esetre az Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete 2003. évi II. RENDES TAGGYŰLÉSÉT 2003. június 23-án, hétfőn 18.30 órákor tartja a NÉPHÁZBAN, cím: 1037 Budapest Toronya u. 33.

NAPIRENDI PONTOK:

1. Vezetőségi beszámoló
2. A Felügyelő Bizottság beszámolója
3. Mérlegbeszámoló
4. Közhasznúsági beszámoló

Az áhítat

Atündérrózsás kicsi tavat a Lukács Fürdő áldott forrásai éltetik. Vas-tag törzsű platán-matuzsálemek állják körül, lombosárukkal védelmezik. Dús park óvja az Árpád fejedelem útja zsvajjától. A Margithídon átvágató buszok, villamosok zaja csak szűrten ér el ide.

Közel a Duna, a Margitsziget.

Sosem kerülöm el a tavacsát, ha arra visz az utam.

Szívesen ülök le néhány percre megpihenni a szép, fehér padokra.

Jó itt. Ez a hely a béke kicsiny szigete.

Mögöttem a Lukács ódon épülete. A sárga falak visszaverik a napfényt, ez adja a sajátos mini-klímát. Kellemes a levegő. A folyó jó tündére friss Duna-víz illatot küldözget. Felettem mosolyog a nyárelő azúrkék ege. Időről-időre hófehér felhőpárnák úsznak el, nagy lustán. A tavat most mesebeli virágszőnyeg fedi. Így május végén már kinyíltak a tavirózsák. Főleg a sárgák virítanak ideán nagyszámban. És pár csodás – tudom is én milyen – rózsaszín.

No és a lilák??? Fantasztikus szín-orgia!

Halkan muzsikál a picinyke szökőkút a tavacska közepén. Csak be kell csukni a fáradt szemeket, és mindenki azt gondolhat, amit csak akar...

Üldögélek. Nézelődöm. Jönnek-mennek az emberek.

Mókás történések zajlanak, akár valamiféle filmet néznék.

Csakhogya ez spontán alakul. Az élet írja.

Egy asszony jön, kicsi kutyával.

Pár perc múlva érkezik egy idősebb úr is, jó nagy német juhász vonszolja. Az ebecske, se szó, se beszéd nekitámad a nagynak. Egyenlőtlen és rövid a csata, a gazdik hamar úrrá is lesznek a helyzeten. Még megbeszélnek kutyás-nyelven, mi lehetett a gond.

Idős úr el, vele a nagy kutya.

Béke folytatódik.

Megint látogató érkezik. Leül a kicsi tó partjára, és szelíden szólítgatja a halacskáit. Ajándékot is hozott, valami haltápot szór. Mosolyogva szemlélődik, mint aki gondoskodott a rászorultakon.

Kis idő múltán ő is elsétál.

Csak megnézem már, mi az „ábra”, és odalépek a tóhoz.

Ahogy bekukkantok ebbe a nagy, szabadteri akváriumba, a tavirózsza levelek árnyékából azon nyomban kíváncsian előúszik néhány dánió, guppi, molly, és egyebek.

Nocsak, ezek milyen kis ügyesek, megélnék a mi klímánkon itt a szabadban is.

No igen, ez a remek gyógyvíz mindenkin segít, nem véletlenül világhírű.

Most pedig megjelenik egy fotós. Őt is elkapja a hely varázsa. Sűrűn kattintgatja a masináját. Kép jobbról, sasszé kettő/három, – kép balról.

Nő kutyával, padon ülő nő, tó tóval... Majd távolabb megy, visszafordul, és még készít egy képet.

Összkép.

Jómagam közben teljesen elpilledtem a kellemes napsütésben. Ha most a „Herulesfürdő-i emlék” lágy dallamait hallanám, vagy rázendítene valamiféle térszene, nagyon illene ide.

Mielőtt már szinte hallom is, felcseleződöm és elindulok hazafelé.

Útközben arra gondolok, ha én ezt elmesélem a hegyen...

Igen-igen, ezt el kell mesélnem. Biztos lesz, aki örül majd ennek a „békebeli” hangulatnak.

Íme tessék, most át is adom ezt a beszédes képeslapot, szívélyes üdvözlettel.

W.Grass

Kerti dolgaink

Kezdődik a gyümölcsérési szezon. Fokozottan oda kell figyelünk arra, hogy az utolsó permetezések idejétől teljen el a megfelelő várakozási idő. Mivel jelenleg (június 28.) az idő elég csapadékos, a gombabetegségek okozhatnak gondot. Pl. a lisztharmat az almafáktól a rózsáig sok növényünket károsíthatja. A rózsza lenyílt virágait vágjuk le. A szár 1/3-ad része maradjon, 2/3-át vágjuk. Persze nem mereven, centiméterrel, csak kb. Az utolsó megmaradt szem lehetőleg kifelé álljon.

A következő virágzás érdekében törjük ki a rododendronok magszárait. Ilyenkor szétszedhetők a tavaszi primulák és kiültethetők az őszi kikerics hagymái is.

Szeretném a régi hegylakók figyelmét egy, a régi telkeken egyre több gondot okozó bajra felhívni. Ez pedig a dió gubacsatka fertőzése. Képes nagyon korán elhullatni a diófa levelét, és ezzel nem csak a termés beérését, de a fa állapotát is erősen befolyásolja. A leveleken jelentkező kis gubacs (rúcsók) alul kezdődik. Ha van időnk, energiánk, érdemes leszedni, elégetni a rúcskós alsó leveleket, ezzel gátolhatjuk a fertőzés terjedését. Az atkaölő szerek csak gyérítik az atkaállományt a gubacsok védelme miatt.

Június első hetétől kihajthatjuk szobanövényeinket a kert árnyékos részére „élvezni” a szabad levegőt.

Jó munkát, kevés permetezést kíván:

Ort Iános kertész

Hegy-menet

Későn jött a tavasz, hamar a nyár is utolérte, és gyönyörű verőfényes az idő. Az utat szegélyező kertek fáin lombosak, szemet gyönyörködtetően zöldek. Reggelente és késő délután hosszú árnyékokat vetnek az útra. Na, pont ez okoz problémát!

Hegyünkön sok a beláthatatlan keresztelkedés, kanyar. Tükrök segítik a közlekedőket. A tükrök kicsinyít, torzít. A napos és árnyas folatok olyan erős mintázatot mutatnak, amiben simán elvesz egy autó. Főleg, ha sötét, vagy ezüstszínű. De még az élénkebb is sokszor. Persze, ha a tompított fényesítő égne, azt könnyen észre lehetne venni! De nem ég. Nem kötelező. (Bár az index kötelező, de az sem működik sose. Vagy csak a vezetőnek reumás a keze.) Pedig a villanyszámlát nem emelné, csak a láthatóságot. Tudják, a „látni és látszani”-ból ez a második.

Így hát, aki óvatos, a tükrök előtt megáll, és hosszan néz. Hátha a mozgás észrevehető. Aki optimista, nekiindul.

Kedves Autóstársaim! Fogadást ajánlok. Fogadjunk, hogy tíz esetből kilencszer akkor fordulnak maguk elé figyelmetlenül, amikor nem ég a lámpájuk! Persze, ha sosem kapcsolják be, akkor tízszer!

Cs. V.

Kedves Hegylakó!

Ha nem kapja, vagy csak rendszertelenül kapja az Óhegy-Híreket, kérjük, panaszával forduljon a kiadóhoz:

**Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete
1037 Budapest, Toronya utca 33.**

A koncert

Az első találkozás a hajnali hangokkal, véletlenszerű. Ez egészen biztos. Mivelhogy a „koncert” hajnali négykor kezdődik.

Nap, mint nap.

Egész nyáron át.

És ki a csuda van ilyen korán ébren? – kérdezhetnénk.

Ám, amikor már teljes hangerővel megy a zenebona, erre fel lehet ébredni. ...és aki megébred, nem akar hinni a fülének. Kellemes érzés járja át, nem is találja a választ, ez hogyan lehetséges.

Látni még alig lehet, mert szürkület van.

Amit hallani lehet, az fenséges, és lélekiemelő. Amíg félálomban vagyunk, inkább érzékeljük, nem is kapcsolódnak ide gondolatok. Valahol a szívünk csücskében azonban, ott motoszkál, nem akármilyen napra virradtunk.

Másodjára, már kifejezetten azt kívánjuk: holnap reggel időben ébredjünk. Akkor is, ha ennyire korán indul a „hangverseny”. Már az első hangra ki az ágyból! Irány az ablak. És csak bámulunk bele a semmibe, hol is lehetnek ezek a víg dalosok. Kelet felé halványrózsaszín az ég, jelezve, valahol már ballag felénk, a mai nap.

Valaki régebben azt fejtegette, az ősök még a fényvel együtt keltek, és a tyúkokkal mentek aludni. A természet rendjét követék. Bizony, bizony ez nem lehetett akármilyen.

Csakhogy a mi életvitelünk mellett erről legfeljebb álmodozni lehet.

Így a korai ébredés kissé bajos manapság.

Vizont harmadjára, már direkt úgy alszunk el, hogy biztosan tudjuk, fel fogunk ébredni, és a rózsaszínő hajnalban találkozni fogunk az első „hanggal”.

A természet ősi A-alaphangjával.

Kell nekünk az élmény üde varázsa.

Amikor még csak egyetlen rigó halk jelzése érkezik.

Egy rigó-suttogás, „pitty”! – nagy óvatosan.

Pianissimo.

Ezt hosszú csend követi. Majd újra „pitty”, mintha kérdeznék, „hé többi rigók, no mi lesz, ma még csak nem is hangolunk?”

S akkor „valaki” válaszol, „pitty, pitty”.

Erre többeknek feltámad a jókedve, és válaszolgatni kezdenek.

Egyre többen és többen.

Aztán már senki sem hagyja magát.

Teli tüdőből rázendít az „Örömmóda”.

Az életigenlés.

A boldogság.

Forte, fortissimo.

Minden átmenet nélkül és egyszerre fejezik be. Vajon milyen dirigens inti le őket?

Slussz-passz. Kész.

Egy árva pittyegés sincs utána.

Hirtelen nagy-nagy csend lesz és nappali fény.

Itt a mai nap! Nótás kedvő madarak bábáskodtak felette.

Mi volt ez a „koncert”? – kérdezzük magunkban.

Köszönet lenne az Istennek, a mai nap érkezéséért?

Vagy egyenesen magát az Úristent köszöntik, magasztalják reggelente a madarak?

Ők biztosan tudják!

A titkot.

Mi pedig, ha elég szerencsések vagyunk a hajnali ébredésben, magunkkal visszük a boldogságot, mint aki csodát látott, hallott.

W. GRASS.

Olvasói levél a szerkesztőtől

Búra alatt még senki sem nőtt fel, legfeljebb nagyra. A felnőtte váláshoz rengeteg saját tapasztalat kell. Jó és rossz egyaránt. A rossz tapasztalatok legrosszabbika, amikor magunkat találjuk rossznak. Pedig tévedni emberi dolog. Nem bűn. Mások tévedését kihasználni, arra építeni azonban már az. Szeressük tévedéseinket, mert azok adják az igazán használható tapasztalatot. Vizont tanuljunk belőlük, és ne engedjük áldásos hatásait másnál kamatozni.

A minap véletlenül reggel vásároltam pár apróságot a hegyünk lábánál levő bevásárlóközpont, általunk csak „téglagyári közért” néven nevezett üzletében. Kevesen voltak, időm is volt, így lehetőségem adódott figyelni egy rossz jelenségre. Előttem a sorban nyugdíjas néni vásárolt, mindössze négy tételt és többet fizetett a vártnál. Vissza is jött a pénztárosnőnek szólani, hogy a két doboz akciós sör 109 Ft helyett 139 Ft-tal szerepel a számlán. A pénztárban ülő igen kedves és udvarias hölgy tehetetlenül tárta szét a karját: ő csak azt blokkolhatja be, amit a computer a vonalkód alapján számol. De fáradjon a kedves vevő az információhoz, és kérdezze ott. A néni bizonytalankodva állt, látszott, inkább veszni hagyja azt a 60 forintot. Odamentem hozzá, és útba igazítottam az információ felé. Bízattam, reklamáljon csak, hiszen az én férjem is számtalanszor jön azzal haza, hogy már megint más ár van az eladótérben feltüntetve, mint amennyit aztán a vonalkód alapján blokkolnak. A néni szégyenlősen szabódott, hogy ő nem is szokott sört venni, csak ma jön hozzá a fia, és csak azért jutott eszébe, mert látta fölötté az akciós táblát, és nem is azért a hatvan forintért...

Sokan vagyunk úgy, hogy a hiánygazdálkodás sovány emlőin nőttünk fel, amikor az eladó az anyagi javak felett rendelkezve

hatalommal bírt felettünk, amikor nem illett reklamálni, mert örültünk, ha kaptunk valamit a pénzünkért. Mindez már a múlté, a piacgazdaság és a demokrácia régen csak áhított előnyeit élvezhetjük, és láthatjuk ma már hátrányaikat is. Mégis bennünk a beidegződés, hogy szégyen reklamálni, biztos nincs is igazunk, milyen pitiáner dolog pár forintért balhézni... És ebből bizony igen kevés dolgok következnek. Mert lehet, hogy a néni tévedett. De vajon miért lehet a táblákat félre olvasni? Miért van úgy, hogy a meghirdetett akcióról nem tud a computer, de nem fordul elő, hogy az akció vége után is még alacsonyabb áron számlázzák az immár magasabb árfekvésű cikket? Ha minden tizedik becsapódott vásárló reklamál csak, a többi kész haszon. És az is a demokrácia vívmánya, hogy nem illik bizonyíték nélkül hírbé hozni senkit. De vajon ki veszi a fáradságot, hogy utána számoljon, visszamenjen, beírjon a vásárlók könyvébe, jegyzőkönyvet vetessen fel? Pedig, ha nyoma van a reklamációnak, akkor lehet a felettes hatóságokhoz fordulni, vagy a Fogyasztóvédelem figyelmét felhívni a visszaosságokra. Addig viszont ki vagyunk szolgáltatva azoknak, akik visszaélnék tapasztalatlanságunkkal, rossz beidegződéseinkkel, figyelmetlenségünkkel. Meddig törjünk?

CSERESZNYÁK VERONIKA

KERTÁPOLÁS PERMETEZÉS

ORT-kert ☎ 06 (30) 294-8414

REFERENCIAKERTEK A HEGYEN!

Artúr király rovata

Tíz kérés az emberhez

**CSAK KUTYA-
BARÁTOKNAK!**

Kilencedik kérés: ha munka közben mérges vagy ráám, mert azt hiszed, hogy lusta vagyok, gondoldj arra: talán szomjas lehetek, vagy régóta vagyok a napon, s ezt a szívem nem bírja

Vajon honnan a csudából veszek én egy ilyen buta kérést?

Hiszen itt egy olyan kutya kéri gazdáját – nevezük nevén: rabszolgatartóját –, akit kint felejthetnek a napon, akinek nincs állandó friss vize, horrorile dictu: akit dolgoztatnak! Mifajta népek az ilyenek? Csak nem a földművelésügyi minisztérium szakemberei? Merthogy azt hallok, Ők egy csöppecskét visszaugrottak a paleolitikumba. Ugyanis nemrégiben kimondták: a kutya haszonállat. Komolyan mondom, ezek vagy húsz-ezer évet hülyültek! Innen már csak egy lépés, hogy majd elkezdjenek bennünket is húsrá vagy tejre tenyészteni, s hogy megjelenjünk az éttermek étlapján: paprikáskutya galuskával, tejfölös uborkasalátával... (Hogy a szecsuáni kacsa helyett olykor szecsuáni palotapincsi kapható, az a Papa szerint már régen eszébe jutott a kedves kínaiaknak.)

De nem is erről akartam beszélni. Hanem a nevelésünkről, vagyis arról, hogy milyen hasznos tevékenységekre – juszt se írom le, hogy munkára – volnánk megtaníthatók. Elsőként is szögezünk le: a kutyák egyszerűen imádnak tanulni. Főleg a kicsik. Hiszen természetes családunktól elszakítva hihetetlen mértékben szomjaznak azt, hogy valaki foglalkozzon velük. Eleinte ugyan leginkább csak a tilalmak jönnek: ne rágd a papucsot, ne rágd a nagymamát, ne rágd a villanydrótot, egyáltalán, semmit ne rágj, ne kaparj, ne ugrálj, ne ugass – csoda, hogy ezekben a hónapokban nem bolondulunk meg tőletek –, de aztán lassacskán elmaradnak a nemek, s jönnek az ige- nek: ezt csináld, azt csináld. Az első igazi, aktív cselekvés, amit kiskutyaként megtanulsz, egészen biztosan az ülés lesz.

Egyszer majd magyarázzátok meg nekem, hogy miért pont az a legfontosabb nektek, hogy le tudjunk ülni? S ezt most csak azért kérdelem, mert hogy – tudományosan – „a tanulás az állatok ösztönös viselkedése, célja az adott környezeti feltételekhez való alkalmazkodás”, amiből viszont az következik, hogy az ember alapfunkciója, hogy ül...

De ha már a tudománynál tartunk, nem tudom, megfigyeltétek-e, hogy micsoda különbségek vannak az öröklött tudásanyag mennyiségében? És, hogy milyen csodálatosan igazságos a természet, amikor úgy döntött, hogy minél egyszerűbb élőlény vagy, születésed pillanatában annál többet tudsz, s fordítva: minél fejlettebb vagy, születésedkor szinte semmit se tudj. Egy izeltlábú bogárnak nincs tévéje, nem jár gimnáziumba; ezért viszont azonnal, mindent tud. Hogy az ember áll a fejlődés csúcán, az ebből is kö-

vetkezik, ugyanis a ti újszülöttetek tényleg szinte semmit sem tud, igaz, Ő viszont ráér: bármikor rámehet a Spektrumra, hogy megtanulja az élet dolgait.

Hallottátok a svábbogár történetét? Ez a kis undormány több apró trükköt ismer, mint amit elképzelni tudnátok. Először is, például 250 millió éve él. Elég szép, nem? (Állítólag, a Föld pusztulása után, vigyorgó svábbogarak fogadják majd az újabb 250 millió év múlva érkező honfoglalókat...) Nos, e szörnyőségek hátán van egy pár szőrszál, amelyek jelzik, ha a szél gyorsulása eléri a 16 cm/négyzetsekundumot. De csak ezt: a 15-ös érték még nem izgatja. Megkérdezhetnétek, mi a nyavalyáért érdeklí a svábbogár háti szőrszálát a 16 cm/négyzetsekundumos szélgyorsulás? Megmondom. Azért, mert ezt a levegőgyorsulást, annak a békának a szájából kirepülő nyelve okozza, amelyik a táplálékáncban véletlenül éppen a svábbogár fölött áll...

De most jön az igazi kérdés: és honnan tudja ezt a svábbogár? Tapasztalatból biztosan nem, mert mire erre rájönne, már nem élne. Vagyis, itt lép be az öröklődés, amit hívhattok nyugodtan ösztönnek is.

De miután ezt a cikket nem Svábbogár király, hanem Artúr király írja, talán térjünk vissza hozzám. Én ennél jóval kevesebbet tudtam, amikor megszülettem, ráadásul, húsevőként megengedhetem magamnak azt a luxust is, hogy napokig ne lássak. (Egy növényevőnek például, a születése utáni néhány óra múlva nem csak látnia, de ha jót akar, menekülnie is tudni kell.)

Ehhez képest mi, kutyák, nyugodtan bambulunk jó néhány hónapig. De aztán beindul a nagyüzem: eleinte anya és apa próbálkozik a neveléssel, majd rögtön utánuk jöttök ti, az emberek, az új családunk, az új falkánk. Hozzátok fogunk alkalmazkodni, olyanok leszünk, amilyenek ti nevelték bennünket. Figyeltetek? AI-kalmazkodni. A leghíresebb példa az alkalmazkodásra Pavlov kutyájáé, akit megtanított arra, hogy a csengő hangjára tudja: enni kap. Ez persze ma már nem olyan nagy okosság, de akkor forradalmasította a kutyákról való gondolkodást. (Mindenesetre a hülye vicc szerint Pavlov laboratóriumának ajtajára ez volt kiírva: Ne csöngess!) És akkor ezt pedig hívjátok tanulásnak.

Hogy mi mindent vagyunk képesek megtanulni? Nem ez az újságoldal, de az egész Óhegy Hírek sem lenne elég a felsoroláshoz. Ezért meg sem kíséreltem az unalomig ismert tanult szakmáinkat felmondani, elég legyen csak – költőtársammal szólva – annyit mondanom: tözöltö va-

gyok s katona, vadakat terelő juhász... S arról sem mesélnék, hogy vannak olyan, számotokra megfejthetetlen képességeink is, amiket még a Papa sem nagyon ért. Inkább most csak néhány olyan tényre hívnám fel a figyelmeteket, ami talán nem mindannyiótok előtt ismert. Például képesek vagyunk az asszociatív tanulásra. Már értjük az elvont fogalmak egy részét, s noha nincs szavunk rá, ismerjük a számokat is, ha a szám kicsi. Már ismerjük az okság elvét, képesek vagyunk az induktív következtetések elvégzésére.

Ez nagyon tudományosan és talán nagyon ijesztően hangzik. Akkor mondok mást. Egy amerikai öreg otthonában élt mindenkitől elhagyatva, Alzheimer-kórban, Esther néni. Már évek óta soha, senkihez nem szólt, csak magában dűnnyögött, valami ilyesmit: na-na-na. És akkor elvitték hozzá Laddie-t, a segítő kutyát. Laddie belépett a szobába, Esther néni arca felderült, és teljesen váratlanul megszólalt: Milyen szép kutya! Gyere ide drágám, hadd simogassalak meg... Ilyen terápiás kutyatársaim tettek már csodát évek óta önmagukba zárult autista kisgyerekekkel; pusztán csak szeretetreméltó lényükkel érik el, hogy a kis beteg visszatérjen az emberek világába.

Mi kutyák, nem csak „pszichológusok” vagyunk, hanem vakokat, mozgássérülteket, siketeket és epilepsziásokat is segítünk. A kutya képes a gazdája helyett liftet hívni, levenni az árut a polcra, tárgyakat behozni, veszélyre figyelmeztetni. Az epilepsziás beteg kutyája előre megéri a gazdája közelgő rohamát, figyelmezteti őt, és megpróbálja még időben biztonságos helyre terelgetni.

És tudunk még valamit. Készek vagyunk feláldozni magunkat értetek. Komolyan és mélyen szeretünk benneteket, és természetesnek vesszük, hogy segítünk nektek. Akár az életünk árán is.

Szücs Gábor

Következik a tizedik kérés: Törődj velem, amikor megöregszem. Tégy meg minden nehéz lépést velem, mert Veled még az is könnyebb lesz.

Egyáltalán... Tudjuk, mit eszünk?

Most csak a gyorsabb növekedés, a jobb ellenálló-képesség, a hosszabb eltarthatóság a célja az élelmiszerekben alkalmazott géntechnológiának.

Bár nem tudni, milyen egészségügyi ártalmakat okozhatnak a genetikailag módosított gyümölcsök, zöldségek, gabonák, stb. Egyes országok tiltják az ilyen élelmiszerek termelését, forgalmazását.

Az átalakítás többnyire a haszonnövényekre vonatkozik, pl. szója, kukorica, gyapot, cukorrépa, repce, dohány, de lehet eper és paradicsom is. Itthon kedvező a helyzet, mivel ilyen növények nincsenek piacon, de az importból származó feldolgozott élelmiszerekben találkozhatunk velük.

A tudósok között nincs egyetértés! A bevitt idegen gén megváltoztathatja az eddigi tulajdonságokat, és nem tudni elő-

re, milyen változást okoz. Jelenlegi tudásunk még nem tudja felbecsülni a változásokat sem laboratóriumban, sem a gyakorlati biológiában.

Tulajdonképpen baktériumokból vagy vírusokból származó fehérjéket eszünk meg ezekből a növényekből. Hatásukat nem ismerjük, lehetnek allergia-keltők, befolyásolhatják az immunrendszert, a hormonháztartást.

Ezért fontos az elővigyázatosság!

Jelenleg a világon az USA-ban, Kanadában, Uruguayban, Argentínában és Kínában termelnek genetikailag módosított növényeket.

Hazánkban 1999-ben hatályba lépett az un. Géntechnológia törvény. E szerint minden ilyen tevékenység engedélyköteles. Vetőmaggal folynak kísérletek, de ezek „szántóföldi kísérleti” stádiumban vannak.

Az EU-ban nem termelnek és nem is forgalmazznak ilyen növényeket, mivel az első ilyen próbálkozást nagy társadalmi ellenállás követte.

Mit tegyünk hát, mitévők legyünk?

Aki kerülni akarja még a véletlent is, az fogyasszon inkább bio-élelmiszert. Itt szigorú szabályok tiltják még a felhasználást is, összetett készítményben is.

Viszont nem igazán a magyar pénztárcához van igazítva az árak?

Amit tehetünk például, akármennyire is csábít az importból származó hatalmas, piros eper kora tavasszal egy polcon..., ne vásároljuk meg! Várjuk meg, amíg beérik a hazai.

Biztos, ami sicher.

Kőszegi Péterné
gyógyszerész

Olvasói levél

a májusi számunkban megjelent
„Mindennapi levelesládánk” c. cikkhez

T. Cs. V.!

Nem tudom, milyen viszonyok uralkodnak levélkésítés címén az Ön környékén, de mivel én sem a tagadhatatlanul barátságos postás körzetében lakom, azért nem állom meg, hogy a kevésbé mosolygós, talán morcos külsejű úr mellett szót emeljek! Az emberek nem egyformák, ő ilyen, de a küldemények megérkeznek – ha nem d.e., hát később – a cikkből ítélve, Ön dolgozik napközben, nem hiszem, hogy igényli a régen divatos-volt traccsot a postásokkal. Én viszont annak örülök, hogy még van egyáltalán ember, aki megbízható és vállalja ezt az igenis nehéz fizikai munkát, télen-nyáron fel és le a meredek utcákon. Nem hiszem, hogy sok igen választ kapna a csak itt a hegyen lakó pályakezdőktől, akik többmillió jeepekkal száguldoznak, hogy vállalják-e ezt a munkát? Egyébként pedig kíváncsi lennék, hogy fejlett EU országokban hogyan bonyolódik a kézbesítés ilyen terepviszonyok mellett? Nem hiszem, hogy ócska bevásárlókocsit húzva, szatyrokkal nehezítve járják körzeteiket a postások – ami szégyen, de nem ők tehetnek róla! Így szerintem inkább becsüljük meg azt, aki ilyen körülmények között is végzi a munkáját, de nem kacag hozzá.

KEKEC

T. KEKEC!

Őszintén köszönöm, hogy megtisztelt véleményével! Önnek tökéletesen igaza van, mindenkit meg kell becsülni, aki, ha jól végzi munkáját, bármilyen képet is vág hozzá.

Cs. V.

Ausztriába és Németországba utazók figyelem!

Ha most az a pénz, amit bal-esetbiztosításra az elmúlt időszakban befizettünk, a zsebünkben lenne, lehet, hogy vidámabban néznénk a nyár elé. Nem is beszélve arról a sok maceráról, amivel visszakaptuk a pénzünket. Szinte mindig történt valami: agyrázkódás síelés közben, medúzacsípés, garatgyulladás, hogy csak az egyszerűbbeket említsem.

A külföldi orvosi számlát a biztosító csak hónapok múlva, vonakodva térítette meg.

Most, hogy indul a turistaszezon, jó tudni, hogy az egészségbiztosítás Ausztriában és Németországban is érvényes minden magyar biztosítottra. Az orvosi segítség igénybevételéhez igazolnunk kell itthon biztosítottságunkat.

A Budapesti Egészségbiztosítási Pénztár (Teve u.–Róbert Károly krt. sarok) 90 napra szóló igazolást állít ki. Félfogadás: kedd és csütörtök, 8.00-14.30, telefon: 288-5100. Nincs sorban állás, csak sorszám és segítőkész ügyintézők. Ott helyben percek alatt minden elkészül.

A feltételek:

- TAJ-kártya, személyi okmányok
- Munkavállalóknál munkáltatói igazolás
- Nyugdíjasoknál nyugdíjas igazolvány/szelvény

Eltartottnak helyben kiállítanak egy, az eltartottságukat igazoló lapot, amihez az eltartónak kell jelen lennie.

Személyes megjelenés nem fontos, meghatalmazással a család többi tagjának okmánya is elkészíthető.

Mindez természetesen a sürgősségi betegellátásra vonatkozik. Kötve hiszem, hogy a soproni fogorvosok elbarikádozzák majd az Ausztria felé vezető utat, hogy megőrizhessék pácienseiket.

Az ember kétszer is nyer, hiszen: nem fizetek betegbiztosítási díjat egyik utazást biztosító cégnek sem, és nem kell a német vagy osztrák orvosi ellátásért helyben fizetnem.

NE LEGYEN RÁ SZÜKSÉG, ...HA A HEGY MEGY!

P. Zs.

Toll-Hegy JÚNIUS

Írisz, a nyár és az istenek hírnöke

Nem vitás, itt a nyár!

A kertekben a föld alól sorra dugják ki fejecskéjüket a szebbnél szebb színekben pompázó virágok, egymással szinte versengve, ki örvendeztesse meg jobban az embe-
reket.

A piciny, magányos hóvirág után – aki először veselkedett neki, hogy a télnek búcsút intsen – nem sokkal megjelent a kíváncsiskodó, bájos kis sáfrány (crocus), aki azonban már társas lény, s így a nárcisz és a jácint társaságát élvezte. Azután a bújócska játékban lelepleződve – szerencsénkre – előbukkant a szín-
pompás, kecses, egyszerűségében is méltóságteljes tulipán. Később, már a tavasz és a nyár mezsgyéjén elkezdtek illatozni a bokrok orgona-
virágai, hogy aztán átadják helyüket a nyári virágkavalkádnak.

– De ki ez a sudár, kecses szépség? – kérdeztetik suttogva egymástól a félszegen hajlongó, a Nap meleg sugarait üdvözlő kis virágcsodák. – Én vagyok a nőszirm, de hívjatok csak egyszerűen úgy, **írisz** – hozza hírlül a melegben néha felszökkenő, pillanatnyi enyhét adó szellő a választ.

Az írisz a nőszirmfélék családjába tartozó, mintegy 300 lágyszárú növényfajt magába foglaló növény-nemzetség. Egyes fajai a világ legkedveltebb és legválogatosabb kerti virágai közé sorolhatók. Az írisz görög eredetű szó, jelentése szívárvány. S ennek tudatában biztos állíthatjuk, hogy a név – nomen est omen – nagyon találó, mert valóban a szívárvány minden színében pompázó virágokról van szó.

A görög mitológiában **Írisz**, a szívárvány istennője kötötte össze az eget és a földet. Szívárványon csusszant le az égből, hogy elhozza az istenek, főleg Zeusz és Héra üzeneteit a földi halandóknak. Így lett – Hermészhez hasonlóan – az istenek hírnöke a gyors lábú, aranyos szárnyú szűz leány. Antik fal- és vázáképeken gyakran ábrázolták szárnyas nőalaként, kezében hírnöki pálcával.

A szem a lélek tükrö

Az írisz, vagyis a szem szívárványhártyájának vizsgálatát, mint kiegészítő diagnosztikai módszert már sok orvos használja, bár Ma-

gyarországon az orvostudomány hivatalosan még nem fogadja el. A modern **íriszdiagnosztika** mintegy száz évvel ezelőtt kezdődött egy magyar orvos, Péczely Ignác felfedezésével (megint egy magyar!), aki észrevette, hogy a fogságában tartott, törött lábú bagoly szemében megjelent egy fekete vonal, ami a madár gyógyulásakor fokozatosan kifehéredett. Az első újkori, részletes **írisztérkép** kidolgozása (1950) az amerikai Bernard Jensen nevéhez fűződik, aki mindkét szemem pontosan megjelölte a szívárványhártya egyes területeihez tartozó szerveket. Feltételezések szerint az írisz részei testünk egyes szerveivel vagy funkcióival kapcsolhatók össze, így a két szem íriszét a különböző térképek hat, az egyes szervrendszer-
rekhez kötődő gyűrűre tagolják. Az e zónákban felfedezhető eltérések a betegségeket már jóval kialakulásuk előtt jelzik, persze csak szakavatott „szemeknek”. Bár ez a vizsgálat nem ad még egzakt eredményt, csak jelzés értékű, érdemes azért odafigyelni rá, hiszen egyszerű, olcsó és fájdalommentes. Biztosan nem ok nélkül tanítják Ukrajnában az orvosi egyetemen, alkalmaznak Dániában a biztosítók íriszdiagnosztikát, és nem ok nélkül fontos része a hagyományos kínai orvoslásnak sem.

Az íriszről jut még eszembe...

Szoktak olvasni néha Babits verseket? Érdemes... **Babits Mihály** első, 1909-ben megjelent verseskötetének címe: **Levelek Irisz koszorújából**. A kötet első verse, „In Horatium”, ars poeticának is felfogható: jelzi a költő törekvését a világ sokszínűségének befogadására. A kötet harmadik, „Himnusz Irishéz” c. versében megszólíttatik maga az istennő is. A „Lírikus epilógja” című szonettben, a záró versben a világ megismerhetetlenségének gyötrelme fogalmazódik meg. „Csak én bírok versemnek hőse lenni”.

A latinus műveltségű ifjú Babits rokonleket mutat a képzőművészekkel, gyakran fordul korai verseiben mind tartalmilag, mind formailag – ami néha fontosabb a tartalomnál – képzőművészeti alkotásokhoz (képek, szobrok, épületek), ezzel is hangsúlyozva, hogy ő műgonddal alkot, és elzárkózik a spontán módon író költőktől.

Albrecht Dürer az 1500-as évek elején készített virágtanulmányokat. Az **Írisz** című akvarellje a bre-

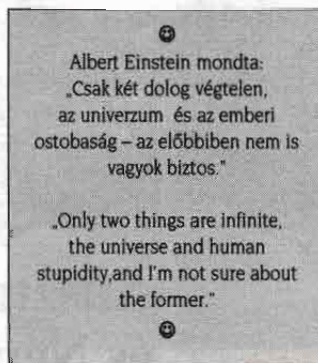
meni Kunsthalle-ban látható. A festmény érdekessége, hogy Dürer nem pusztán a formákat és a színeket tanulmányozta, hanem a növényt életnagyságban ábrázolta (77 cm).

Van Gogh

1889 májusában Saint-Rémy-ben festette meg **Íriszek** c. gyönyörű festményét, melyhez az ihletet az orvosa lakásához vezető, buja íriszektől szegélyezett úton kapta. A festményen szinte burjánzik a természet, ami egyébként is nagy szerepet játszott a művész egész életében.

Virágpompa, a színek gazdagsága és sokrétűsége jellemzi a képet. Az olajfestmény Malibuban (Kanada) látható a J. Paul Getty Múzeumban. Mivel keveseknek adatik meg, hogy eredetiben is megnézhessek, ezért javasolom, keressenek legalább egy színés fotót róla, hogy láthassák, miként játszott a festő az ecsettel és a színekkel. Ingo F. Walther könyvéből megtudhatjuk a nagy holland festő korántsem boldog és kiegyensúlyozott életének részleteit, miközben – jobb híján itt, a könyv lapjain – gyönyörködhetünk, a csak a halála után elismert festőgéniusz remekműveiben.

A könyv behatott borítóján olvashatóak Camille Pissarro (francia impresszionista festő) Van Gogh-ról alkotott szavai: „Ez az ember vagy meg fog bolondulni, vagy valamennyiünket túlszárnyal.”

Nem tévedett.

Latin

Nem sokat teketóriázom. Belevágok. Horatius szavaival élve, **in medias res**, azaz a dolgok közepébe (vágva), az előzmények mellőzésével, rögtön a lényegre térek. A res latin szónak számtalan jelentése van, többek között: ügy, dolog, vagyon, állam, hatalom, esemény, történet, stb. A medium jelentése: a közepe valaminek, illetve nyilvánosság, közösség. (A tömegtájékoztató, hírközlési eszköz neve is innen ered). A res publica nem más, mint államvagyon, államhatalom, közügy, a későbbiekben köztársaság, és mint ilyen, egybefűjük: respublica.

Jöjjen tehát a lényeg végre, ami-
be az imént szerettem volna bele-
vágni.

Valószínűsíthetően a jelenleg is zajló érettségi és felvételi vizsgák okán jutott eszembe épp most ez a kis történet. Anno a Mörizc Zsigmond gimibe jártam, ahol volt egy nagyon jó matek tanárom, Kamarás tanár úr. Bár szívvel-lélekkel matematikát oktatott, azért mást is tanultam tőle. Amikor a táblánál az első matematikai tétel bizonyítását levezette, a bizonyítás befejeztével odaírt három betűt a tábla aljára: **Q.E.D.** Tágra meredt szemmel néztük, ez most mi a csuda? Mit jelentenek ezek a betűk? Hogy jön ez a matekhoz?! Ez annyit jelent – mondta -, hogy íme, épp ezt akartuk bizonyítani. E három betű egy kifejezés rövidítése: **quod erat demonstrandum**, ami egy Euklidesztől eredeztethető formula latin megfelelője. Ezek után, amikor a suliban sikeresen levezettem egy matek tételt, mindig odaírtam én is a végére ezt a rövidítést. Hogy miért? Egyszerűen a „befejeztem, megcsináltam” jóleső érzésével töltött el. Kérdeztem a gyerekeimtől, ismerik-e ezt a kifejezést. Nem, fogalmuk sincs róla. Vajon miért nem? Elmondtam nekik.

Lehet, hogy ezek az apróságok tűnő, az oktatást, a száraz tananyag pusztá elmondását színesítő kis megjegyzések hiányoznak a diákoknak?

JETŐÉ

Élő környezet

Ismerjük fel és óvjuk természeti kincseinket! JÚNIUS

Júniusi vizsgálódásaink során a dolomit sziklagyeppektől az északi oldal gyertyán- és bükkkeleges erdeiig minden élőhelyen találunk néhány figyelemre méltó, szép növényt. A legtöbbjük nem csak szép, hanem hatóanyagai miatt gyógynövényként is számon tartják őket. Hasznukról bővebben olvashatunk Szalai Miklós: Halimbai füveskönyv című munkájában. (Planétás könyvek 1991)

Már áprilistól virít a zárt dolomitsziklagyepekben a keserű pacsirtafű és a magas gubóvirág.

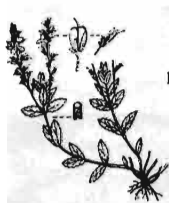
Keserű pacsirtafű (*Polygala amara* L.) Kistermetű, túlévelrőzsás növényke. A szárlevelek kisebbek a túléveleknél. Azúrkék virágai laza fűrtöt alkotnak. Levelei keserűek, erre utal magyar és latin neve (keserű – amara). IV.-VI.

Magas gubóvirág (*Globularia punctata* Lap.) Kistermetű, évelő, lágyszárú növény. Lapát alakú örökzöld levelei levélrőzsát alkotnak. A szárlevelek aprók. Kicsi, kékes virágai félgömb alakú fejcskét alkotnak. Ezt tükrözi latin neve: globosus – gömb alakú, és magyar neve gubóvirág. IV.-VI. (N.T.E.)

A következő három növénnyel pusztafüves lejtőkön, száraz gyepekben gyönyörködhetünk áprilistól júliusig.

Csabaíre (*Sanguisorba minor* Scop.) Páratlanul szárnyalt túlévelei jellegzetes levélrőzsát alkotnak. Apró, zöld virágtakarójú virágaiban sok porzó van. (Rózsaféle!). A virágok gömbös fejcskét alkotnak. Elvirágzás után is sokáig kimagaslik a gyeptől. Rokona a vérfű nedves réteken él, apró virágai vörös fejcskét alkotnak. Mindkét fajt vérzések, sebek gyógyítására használják. Latin nevükben a sanguis – vér, és a magyar csabaíre erre utal. IV.-VII. (N.T.E.)

Lecsepült veronika (*Veronica prostrata* L.) A meddő szárai heverők, pelyhesek. A virágzó hajtás felálló. A halványkék virágai laza fűrtöt alkotnak, amelyek az átellenes állású le-

velek hónaljából erednek. Virágai rövid életűek, később, főleg szárítva pirosulók. IV.-VI. (E.)

Csattogó szamóca (*Fragaria viridis* Duch.) Hármasan összetett leveleit, fehér virágait jóízű szamóca termését mindenki ismeri. Indásodó. A csészelevelek a virágzás után rásimulnak a termésre. Virága jellegzetes rózsaféle. (Öt csészelevél, öt szíromlevél, sok porzó, sok termő, de ezek is ötten oszthatók) V.-VI. (N.)

A következő növényekért az erdőbe kell menni!

Fahéjillatú szamóca (*Fragaria moschata* Duch.) Hasonlít a száraz gyepekben élő rokonára. Kevés indát fejleszt, a csészelevelek a virágzás után nem simulnak a termésre. A virágzó és termésező tölcocsány hosszabb a hármas levélnél. Üde tölgyesekben kereshetjük finom termését. V.-VI. (N.T.)

Ösztörüs veronika (*Veronica chamaedrys* L.) Tölgykeleges erdők gyakori, szép növénye. A felálló szár csak két átellenes oldalán visel keskeny szőrsort, közöttük csupasz. Erről könnyű felismerni a veronikák között és innen származik nevében az ösztörüs név is. Jellegzetes veronika virága középkék, fehér szegéllyel. A virágfürtök átellenesen állnak a levelek hónaljában, kétszer kettő! Leheletfinom forrt pártája könnyen lehullik. IV.-V. (E.)

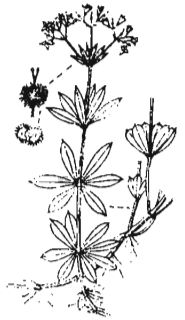
Nagyvirágú méhfű (*Melittis carpatica* Klok. – régen *M. grandiflora* Sm.) Üde lombdők fel-tűnő szépségű ajakosvirágú növénye. Fogas szélő, nagy levelei átellenesen állnak a szögletes száron. Nagy pártájának felső ajka fehér, az alsó rózsaszínű, bíboros folttal. A virágok, a levelek tövében örvösen

állnak. A nagyvirágú a latin *grandiflora* tükörfordítása. V.-VI. (N.E.)

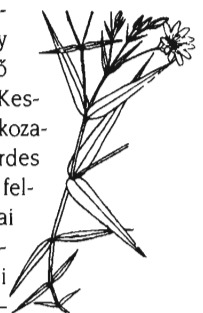
Szagos müge (*Galium odoratum* (L.) Scop – régen *Asperula odorata* L.)

Gertyán-bükkkeleges erdők jellegzetes gyepszint növénye. Lándzsás levelei – általában hat – örvökben ülnek a felálló száron. Erről virágzás előtt és után is felismerhető. Indás, ezért csoportosan nő. Apró, tölcéses, fehér virágai a szár csúcsán laza virágzatot alkotnak. Horgas szőrű termései beleakadnak az állat szőrébe, ember ruhájába. Szárítva kellemes illatú a kumarin tartalma miatt. Nevében a szagos és az odoratum innen szárazik. IV.-VI. (N.T.E.)

Olocsáncsillaghúr (*Stellaria holostea* L.)

Üde gyertyán- és bükkkeleges erdők törékeny alkatú, szép, jellemző gyepszint növénye. Keskenylándzsás levelei fokozatosan hegyesedők, érdes szélűek. Szárak is érdes, felálló. Nagy, fehér szirmai a közepükig kéthasábúak. Feltűnő erdei szegfűféle. Csillaghúr – *Stellaria* neve stella – csillag szóból ered. IV.-VI. (T.E.)

STOLLMAYER ÁKOSNÉ

SZERETNE ELLAZULNI, FELFRISSÜLNI?

Mi lehetőséget adunk az egészséged megőrzésére. Szeretettel várjuk Önöket az EuroCenter Egészségkuckójában, amely az első emeleten működik.

Szolgáltatásaink:

test és talpmasszázs, fogyi masszáz, kínai arcmasszázs.

Kedvező árak, akciók bérletvásárlási lehetőségek!

**Bejelentkezés személyesen,
vagy a 30/260-5176-os
telefonszámon.**

Iskolatörténet, à la Buday

A múltkor összefutottam a sokunk által kedvelt és gyakran látogatott vendég-látóipari üzemegységben néhány fiatal hegylakóval, és kiderült, sokan nem tudják, hogy a Népházban negyven évvel ezelőtt egy osztálynyi iskola működött. Megkértek, meséljek erről. A felkérésnek szívesen teszek eleget.

Talán azt tudják a lakótársak Kádár Eszter cikksorozatából, hogy az Erdőalja úti iskolában annak idején 6, azaz hat tanterem volt. (Kettő a földszinten, négy az emeleten. Ez utóbbiakat osztották meg később úgy, hogy a négyből hat terem képződjék.) A tanteremhiány megoldását az jelentette, hogy az első és második osztály a Toronya utcában működött, délelőtti-délutáni váltott műszakban.

Ha a nagyteremből nyíló folyosóra lépünk, balra volt az osztályterem (Szász Kálmán által „Tükörteremnek” elnevezve – szerk.), jobbra pedig a Szabó Ervin könyvtár oda telepített fiókja (ma Teleház – szerk.).

Bennünket Somogyiné Márta néni vezetett be a betűvetés és egyéb – állítólag – szükséges ismeretek rejtelmeibe. A be- és kicsöngetést az ő szava vagy tapsa helyettesítette. Mi voltunk az utolsó osztálya nyugdíjba menetele előtt. A testnevelés óra a Toronya utca Viharhegyi úttól északra eső „réjtjén” zajlott.

Amikor harmadikosok lettünk, (emlékezetem szerint 14-en – Ratkó korszak utáni évfázatok), már az Erdőalja úti földszinti hátsó tanterem két padsorát foglaltuk el. Egy padsor ugyanis az akkori elsősök hét fős tömegét fogadta magába.

Képzelteti az olvasó azt a „tanyasias légkörű” oktatást, amikor is Kiss Márta tanító néni „csendes” feladatot adott az egyik osztálynak, miközben a másiknak magyarázott, vagy feleltette őket. (Néha meg is szegényített bennünket, harmadikosokat, amikor a nekünk való számtanpéldát az elsős Simon Pistivel oldatta meg a táblánál.)

A felsős tanári kar is szenzációs volt, a kerületi egyéni tanulmányi versenyeken sorra remek helyezéseket értünk el – különösen orosz nyelvből, Ira néninek köszönhetően.

Csapatportokban nem tudtunk aratni. A nyolcadikos – ’57-es évfázatú – fiúmenyiség el sem érte a kispályás focicsapat létszámát, annyi volt a „túlkoros”. Valódi ’57-es talán csak Juhos Sanyi meg Pogrányi Sanyi voltak, a többiek ’56-os évfázatosok, vagy netán ... hosszabb ideig ragaszkodtak az általános iskolához. Mielőtt az Olvasó türelmét vesztené, berekesztem az emlékeztést, melyben így eljuttunk az 1971-es ballagásunkig...

BUDAY LÁSZLÓ

Kanada Trade Kereskedelmi Kft.
1074 Budapest, Huszár u. 3. Tel./Fax: 342-4478
kanada@vodafone.hu

Műanyag télikert

Tervezéstől a kivitelezésig
kiváló minőségű profilból,
kedvező áron.

deceuninck

Műanyag nyílászárók
– ajtók, ablakok – cseréje
falbontás nélkül

FESTÉKÁRUHÁZ-DISZKONT

Budapest XIII., Véső u. 5. Telefon: 350-7759
Budapest III., Vörösvári út 125. Telefon/fax: 367-3414
Budapest II., Budakeszi út 55. Telefon: 392-0400

AKCIÓ! Hőszigetelő vakolatrendszer 2629 Ft/nm-től

DÍSZTUKKÓK NAGY VÁLASZTÉKBAN! GIPSZKARTON KAPHATÓ!

Számítógépes színkeverés: bel- és kültéri falfestékek, zománcok, lazúrok.
Számítógépes színtervezés*: nálunk megláthatja otthonát az elképzelt színekben!
Festéktutár*: a vásárolt termékeket haza is szállítjuk!
Színtervezés és házhoz szállítás időpont-egyeztetés: 288-08-18
* 50 000 Ft feletti vásárlás esetén a színtervezés és a házhoz szállítás Budapesten ingyenes.

Caparol mosható falfesték 16 l	3590 Ft	Trinát fehér zománc 5 l	4830 Ft
CMC tapétaragasztó 1 kg	340 Ft	Padlopon aljzatkiegyenlítő 25 kg	2520 Ft
Héra jól takaró falfesték 16 l	4090 Ft	Trinát mestertapas 1 l	1180 Ft
Metylan tapétaragasztó 125 g	590 Ft	Modellgipsz 40 kg	1450 Ft
Diszperzit falfesték 16 l	3740 Ft	Modakril külső falfesték, fehér 25 kg	10 950 Ft
Mester purhab 500 ml	970 Ft	Rigips glettgipsz 5 kg	860 Ft
Polifarbe falfesték	2350 Ft	Homlokzati külső falfesték 25 kg	8300 Ft
Festhető fugatómitó 310 ml	360 Ft	Fehér glettgipsz 25 kg	1800 Ft
Trinát alapozó 0,75 l	780 Ft	Prolux magas fényű parkettalakk 4 l	4410 Ft
Evipass	250 Ft	Rigips glettgipsz 25 kg	2590 Ft
Trinát alapozó 5 l	4360 Ft	Lignodekor falazúr színekben 1 l	1120 Ft
Fűrészporos tapéta 33,5 m	850 Ft	Trinát korróziógátló alapozó 1 l	1050 Ft
Trinát korróziógátló alapozó 1 l	1050 Ft	Rigips kézivakolat 25 kg	2390 Ft
Úvegsvöettpapéta 25 nm	8200 Ft-tól	Bostik csemperagasztó 6 kg	2770 Ft
Trinát fehér zománc 1 l	1080 Ft	Olajfesték, fehér 2,5 l	2460 Ft
Csemperagasztó, fagyálló 25 kg	1100 Ft	Bostik PVC-, szőnyegragasztó 6 kg	3960 Ft

A festő- és mázolóiparhoz szükséges anyagok
legszelebbebb választékával várjuk kedves vásárlóinkat!
Nyitva: hétfőtől péntekig 7-18, szombaton 7-12 óráig

*Dobrotka Pincészet, Pincészer borház, Szigeteseő
Nyakashegy Kft., Tök
Tolcsua Bor Kft., Sajgó pincészet, Tolcsua
borainak forgalmazása
Budapest XIII., Népfürdő utca 21/e*

Ha a hegy megy:

Tanuljunk a „kelta tigristől”

FELESÉG VOLTAM ÍRORSZÁGBAN (8. rész)

Ha arra a kérdésre keressük a választ, hogy mit jelent írnek lenni, a tősgyökeresen ír Oscar Wilde szavai hozzásegíthetnek bennünket, hogy átérezzük az írek egyedi jellemének és sajátos életmódjának a jelentőségét.

Az „írségnek” vannak bizonyos jellegzeteségei. Az ír nőkről például az a hír járja, hogy vörös a hajuk, szeplősek és erős jellemek. Az ír férfiak nagyívók, hencegők és bajkeverők hírébe állnak. Az bizonyosan igaz, hogy az ír vidéken utazgatva, a pubokban üldögélve gyakran találkozhatunk a fent leírtakhoz hasonló alakokkal, és a valóság az, hogy az ír lányok szépek, karcsúak, szépek és erős jelleműek, méltó társai Molly Malone-nak, az írek egyik leghíresebb balladahősnőjének.

Mítosz és valóság a Zöld Szigeten gyakran egy és ugyanaz: talán a harcos múlt az oka. Az írek hétköznapi viselkedéséből valami sajátságosan egyedi dolog áll össze. A titok nyitja a szenvedély. Szendevély jó és rossz iránt, beleértve a kettő lehetséges variációit is, a csökönyöségtől a fontos vagy jelentéktelen dolgok eltűléséig. A sokak által ismert meghatározás szerint az írek a legdélibb északi emberek. Szendevélyesek, közlékenyek és vendégszeretők. A sziget magánya és ősi múltban gyökerező hagyományai csak felerősítik e tulajdonságokat.

Persze más oldalról is közelíthetnénk az ír életmódhoz, de mindenképpen a vidám melegség és a sorsba belenyugvó ironikus rezignáció között egyensúlyoznánk, konstatálva, hogy mindkét életérzést makacs optimizmus színezi. Az írek részéről tipikus megjegyzések: „lehetne rosszabb is”, vagy „minek is izgulok”, s rögtön ezután – „nem érdekes”. Mit sem számít, hogy mindez szöges ellentétben áll a fontos dolgokban az írekre jellemző versenyszellemmel. Az ellentmondás ezen a szigeten – szabály. Ilyen az írek életfilozófiája. Hol bukkanhatunk ennek leggyakrabban a nyomára?

Egy pub a sok közül

Természetesen elsősorban a pubokban, a társadalmi érintkezés leglényegesebb írországi helyszínén. A hagyomány szerint egy ír csak karácsony alkalmával ünnepel otthon, mivel ekkor a pubok zárva tartanak. Az év más napjain az ír a pubban keres társaságot. E körben, megfelelő mennyiségű sör elfogyasztása után –sörön természetesen elsősorban a barna Guinness-t vagy a Murphy's-t értjük, s több tíz másfajta sör mellett, mint például az osztrigából készült különleges, finom sört, amelyet a vegetáriánusoknak nem ajánlanak – nos, az italozás olyan ékesszólásra tesz szert, mely feltehetőleg egyenesen kelta őseitől ered.

Az írek számára a játék a szavakkal annak az öniróniával töltött humorérzéknek a kifejezőmódja, amely segít, hogy nevehessünk önmagunkon, és semmit ne vegyünk túlságosan komolyan. A szavak a gael társadalomban sokszor erősebbnek bizonyultak a kardnál. Vannak visszatérő témák. Például a hatósággal, politikusokkal szembeni „kötelező tisztelet” hiánya. A pub füstös levegője minden kiszínezett mesének teret ad. Így lesz a pub az ír világ közepe. Nem véletlen, hogy minden hivatalos alkalommal a pubokban ünnepelnek, mindegy, hogy az ír hokiról, gael futballról, lóversenyről, vagy kutyák versenyztetéséről van szó, a győzelem ünneplése, vagy a verség feletti búslakodás, ami ugyancsak mulatságba torkollik – minden pubban zajlik. Az írek a pubba mennek a mise és a temetés után (az elhunytól megemlékez-

ni kötelező – egyesek bizonyos összeget is hátrahagynak, hogy barátaik ihassanak az egészségükre). De a pubba tart mindenki az esküvőről jövet és gyermek születése alkalmával is. Ha keresel egy utcát vagy házat, és érdeklődsz a lakosoktól, hogy hol található, a válasz az, hogy fordulj jobbra, ott találsz egy lila színű pubot, aztán balra tarts, ahol a fekete pub mellett megtalálod a kereset címet.

Ilyen különleges életerővel teltett profán oldala annak a népnek, amelyet a hagyomány mélyén hívőnek tart, egyébként jogosan, mivel az ír valóban nem habozik, hogy mezítlábas zarándoklatra induljon Szent Patrik szent hegyének tetejére.

(Folytatása következik)

László Katalin

**Mátyáshegyen,
Remetehegyen,
Táborhegyen, Testvérhegyen
keresünk és kínálunk építési
telkeket, családi házakat,
társasházi lakásokat.**

BEDO-IMMO Kft.

Szedmák Géza 06 (20) 9441-567,
387-2021 (üzenetrögzítő)

**Koch Danica
cukrászda**

Kézműves főzött fagyalt, alkalmi
torták, édes, sós aprósütemények.

Régi hagyományőrző ízekben
készülnek, 23 éve kiváló minőségben.

Elvünk: kerüljük a kémiai anyagokat.

Koch Danica cukrászda, Bp. III.,
Vörösvári út 41. Tel.: 06 (30) 942-8175

Alkony út 5.

Előszó

Régóta érdekelnek az álmok. Legfőképp a saját álmaim, de néha másoké is. Sokat gondolkodtam azon, hogy van-e közük a valósághoz, vagy nincs; önálló életüket élik-e, vagy kapcsolatban vannak az ébrenlét eseményeivel; adott esetben miért pont azt álmodjuk, amit álmodunk. És vajon van-e átjárás álom és valóság között? Ezekon kívül még legalább száz kérdést tettem föl magamnak és a tudományak az álmokkal kapcsolatban, de eddig még nem kaptam megnyugtató választ egyiktől sem. (Mindennek közül – bevallom – még talán Krúdy Gyula Álmoskönyv-ét szeretem a legjobban. Annyira naív, szellemes és tudománytalan, hogy magyarázatai tölem akár igazak is lehetnek.) A tudós elmék azt állítják, hogy alváskor a test pihen, az agy pedig az álmok segítségével rendet rak a gondolatokban, megoldja a nappal konfliktusait, és felkészíti önmagát a másnapi működésre. Ez elég jól hangzik, talán sok esetben igaz is, de az én esetemben nem egészen. A testem általában nekem is pihen alváskor, ám az álmaim mintha egészen mást csinálnának. Legkevésbé rendet. És hogy mégis mit, annak illusztrálására elmondok egy történetet. Ne ijedjen meg a kedves olvasó, semmi horror, semmi intim, semmi obszcén nem lesz a történetben. (Lehet, hogy kéne?) Én mindössze megpróbálok a magam módján összefüggést keresni (találni) bizonyos fajta álmaim és bizonyos fajta valóságaim között. Remélem, sikerülni fog.

1. A KERTEK KERTJE

A negyvenes évek végén és az ötvenes évek elején minden nyáron néhány hetet Zugligetben töltöttem a családdal egy pompás, Alkony úti villában. Rendszeres nyaralóvendégek voltunk, ám a nyári hétvégék legtöbbször is ide jártunk kirándulni, pihenni, szórakozni.

Lejtős hegyoldalon, terjedelmes kert közepén állt a cseréptetős villaépület, amit a leleményes kőművesek – jócskán bevágva a terepet – alulról két-, felülről egyszintesre építettek. A barna homokkőből falazott alagsor elé – a bevágásból kitermelt föld felhasználásával – íves peremű, egyszerű kőlapokkal burkolt földterasz készült. Maga az alagsor mélyen benyúlt a hegyoldalba, belsejében raktár, borozó és egy kis borospince húzódott meg. Ezek a helyiségek a legrekkenőbb kánikulában is kellemesen hűsek maradtak, ezért kedvenc búvóhelyül

szolgáltak számunkra, bújócskát, ipi-apacsot játszó gyerekek számára. A földteraszról, szabályos kőhasábokból rakott, egyenes lépcső vezetett föl a második szintre. A lépcső oldalaihoz kő mellvédek simultak, melyek kaszkádosan követve a lépcsőfokokat, négy-négy széles podesztet alkottak, és helyet adtak a muskátlival teleültetett virágládáknak. A tavasztól őszi virító, sok szép tüzes muskátlit köszöntötte a földterasz peremén díszelgő sokszínű rózsakoszorú. (Mint a mesében.) Az ezeryi piros, sárga és fehér rózsza felfutva a mázolt léckerítés tetejére elismerő főhajtással bókolt a zöld virágládák felé, a kacér muskátli-lányok pedig – mintha észre sem vennék a rózsalovagok hódolatát – büszke fejüket magasra tartva, méltóságteljesen illegették magukat a lépcső két oldalán. Emlékszem, sosem tudtam betelni ennek a virágflörtnek a látványával.

Fönt, ahol a muskátlis lépcső befutott a második szintre, ott nyílt az épület legszebb ékessége, a fedett, üvegezett veranda. Ennek kert felőli oldala – a padlótól a mennyezetig – egy teljes szélességében nyitható üvegajtóból állt, mely egész nyáron nyitva volt, és csak nagyobb esők, viharok idejére hajtogatták be. A mellvéd itt öntöttvasból készült, amit összeépítettek a verandatetőt tartó – szintén öntöttvas – oszlopokkal. Ez az egész öntöttvas konstrukció, de különösen a mellvédkorlát csipkeszerűen finom díszítése a századelő világszínvonalú, magyar öntvényművészetének egyik remeke volt. A veranda padozatát is kőlapokból rakták, mint a külső terasztét, de míg a belsők finomabb megmunkálásúak voltak, s lecsapott sarkaik közé sötétebb színű, kisebb lapokat illesztettek, addig a külsők durvább felülettel készültek, és egyszerű, hálós kötésben terítették őket. Eleegáns, de mégis otthonos volt ez a verandapadló, és én – attól kezdve, hogy számolni tudtam – tán ezerszer is végigszámoltam a malomjátékhoz hasonló mintázatának darabjait. Általában ezen a verandán ebédeltünk, reggeliztünk vagy magunkban, vagy más családok társaságában. Hely volt bőven. Ide nyílt két oldalról két-két nagy szoba, a hátsó falában lévő magas, kétszárnyú (és dupla) ajtón keresztül pedig egy barátságos hallba léphetett az ember. A hallból aztán még további három szoba nyílt, valamint a nagy fürdőszoba és a szintén nagy konyha, melynek hátsó kijárata az épület mögötti ketrészbe vezetett.

A villa mögött, a kert legmagasabb pontján állt a régi gazdasági épületből átalakított gondnoklakás. Itt lakott Hierlwalter bácsi, a hollófekete hajú-bajszú-szemöldökű gondnok – családjával együtt –, valamint két kutyája és a tornakerekét örökösen porgető, befogott mókusa. A Hierlwalter család ápolta a kertet, rendben tartotta a villát, elvégezte a szükséges papírmunkát, és gyakorta főzött a nyaralóvendégeknek, ha azok megfizették ezt a külön szolgáltatást. Az étkezést ugyanis nem tartalmazta az üdülési tarifa. Mindenki maga gondoskodott saját élelmezéséről. Volt, aki eljárt a közeli fogaskerekűállomás melletti vendéglőbe, volt, aki a Hierlwalterék kosztját ette, legtöbbször azonban a villa nagy, közös konyhájában főztek. A közös-konyhás főzés – főleg a szezon elején – nem zajlott mindig felhőtlenül, gyakran kaptak össze valamin a zsémbelő asszonyok. Később aztán megbékéltek – nem tehettek mást –, és néhány nap után már vidám, vitriolos pletykálgatás hangjai hallatszottak a tűzhelyek, hagymavágó deszkák környékéről.

Az épületet körülvevő kert – még akkoriban is – a nagyobb villakertek közé tartozott, de az egykori tulajdonos igen jó ízléssel alakította ki, mert kert és épület tetszetős és arányos együttest alkotott, ahol az ápolt, nagy kertben nem veszett el a ház, és a ház sem gyűrte maga alá tömegével élő környezetét. Hatalmasra nőtt tölgyek, borókák, nyírek gyönyörű élő szobrainak tövében gondosan nyírt, pázsitos lankák terpeszkedtek, ideidézve az Alpok üde tisztárait. Domború hátú, murvával szórt sétatányok futottak az épülettől indulva mindenfelé, nagyjából azonos területű részekre darabolva a teljes kertet. A sétatányok néhol kis térré szélesedtek, amiken pihenőpadok, kártyaasztalok, vagy éppen pingpongasztalok csalogatták a lombkoronák boltozata alatt sétáló sétálókat. A teret határoló patinás, „Haidekker és Tsa-kerítés” vonala mentén, belül többféle növényfajtából kiültetett élő sövény nyúlt végig, hol nyírott, fesszes, zöld falként, hol pedig nyíratlanul is szép formájú bokrok buja együtteseként. A kert felső részében, a hosszú gondnoki épületet mindkét végében aprócska gyermekjátszóhelyet alakítottak ki homokozóval, mérleg- és lengőhintával, paddal, ivókúttal.

És jajj, meg ne feledkezzem a kert legizgalmasabb részéről, a kuglizórol és környékéről. Hosszú, nyújtott fokokból álló kerti lépcső vezetett le a villától, a fából ácsolt, fedett kuglizóhoz, a világ közepéhez. Ez a

kis építmény volt aztán színhelye néhány kalandomnak, amikre még majd visszatérek később.

Íme tehát az a paradicsom, ahol én önfeledten és boldogan nyaralhattam azokban a viharosnak mondott években, amikor az ország a háború harapta sebeit nyalogatta, és próbált lábra állni. És, hogy mennyire mély nyomot hagytak bennem azok a nyarak, az a környék, az a kert, arra szolgáljon tanúságul most itt egy kis kitérő.

Már jócskán az építészdiplomám megszerzése után voltam, sőt, évtizednyi építési gyakorlattal a hátam mögött, mikor egyszer megkerestek kertészmérnökké serdült, egykor konzultált tanítványaim. Friss diplomával a zsebükben nekiláttak az akkoriban még nem sok reménnyel kecsegtető, magán-kertépítési vállalkozásnak. Megrendelő ugyan akadt már itt-ott, de a csapnivalóan gyenge növény- és építőanyag-választék mellett ráadásul hiányoztak a pályáról a hadra fogható tervezők is. Nos, szorgos tanítványaim megkérdeztek, készítenék-e nekik kertterveket a munkáikhoz. Én bevallottam, hogy még sohasem csináltam ilyesmit, de szívesen vállalom, mert sokat időztem gyerekkoromban egy csodaszép, nagy kertben, és bízom benne, hogy emlékeim alapján hasonló szépeket tudok majd tervezni. Annyit kértem csupán tőlük, hogy vezessenek be a kertrendezési tervek rajzolásának rejtelmébe. Ők aztán készségesen megmutatták, mit hogyan kell ábrázolni, én pedig szorgosan megtanulva mindent, rövidesen gyártani kezdtem a terveket.

Közel két évtized telt el azóta, és ezalatt szinte második szakmámmá, de mindenképpen elsőszámú hobbimmá lett a kerttervezés. Sok tervemet valósították, építették meg azóta is kertépítéssel foglalkozó tanítványaim, s lám, a tervek, kertek létrejöttéhez a bátorító indítást az Alkony úti kert adta nekem, még a kezdet kezdetén. Köszönet érte.

Szász Kálmán
(folytatjuk)

Az Önök közelében itt vagyunk, helyben,
fent a hegyen.

HOTEL REMETE Restaurant

Shallodai szobák akciós áron!
Zártkörű rendezvények
éttermi szolgáltatással egybekötött
lebonyolítása.

Telefon: 250-3437,
fax: 368-4248

Iskolai hírek

Elérkezett a tanév utolsó hónapja

Június 6-án befejeződik az iskolai keretben történő tanítás. Utazunk az erdei iskolába.

6-án délelőtt iskolánk ünnepe-lyes keretek között elballagattja kedves 8. osztályos tanulóit.

Örömmel számolunk be arról, hogy a 8. osztályos tanulónk közül mindenkit felvettek érettségét adó középiskolába.

A 16 tanuló közül 10 főt az általa megjelölt első helyre vettek fel:

5 főt kéttannyelvű középiskolába, 5 főt más gimnáziumba, 6 főt egyéb szakközépiskolába. Ezt az eredményt nagyon jónak értékeljük.

Tanulóink még a véghajrában is tudnak komoly eredményeket elérni

Taranova Kuzma 8. osztályos tanulónk a fővárosi szintű Horváth Mihály történelmi verseny döntőjében a 2. helyen végzett.

A Rákóczi rajzpályázaton kis csapatunk a 3. helyen végzett. A pályázati tablón lévő munkák készítői: Berzai Tamás 8. o., Nagy Kinga és Bakonyi Ágnes 7. o., Kádár Emese és Mező Virág 5. a., valamint Herczku Iván 5. b. osztályos tanulók. Köszönjük a többletmunkát, a szép sikereket.

Iskolánkban portugál vendégek jártak

Intézményünk a Comenius Socrates 2002 pályázaton lehetőséget nyert arra, hogy – a ta-

valyi olasz út után – idén egy portugál iskola és a II. Rákóczi F. Ált. Iskola között alakuljon ki kapcsolat.

Tapasztalatcsere-látogatáson először iskolánk igazgatója és két tanára utazott a portugál iskolába, majd május végén négy portugál tanár viszonzta a látogatást. A látogatások során kölcsönösen megismerkedtek egymás munkájával, sok hasznos tapasztalatra tettek szert.

Reméljük, máskor is lesz ilyen lehetősége tanárainknak és tanulóinknak is, hogy az Európa Unió országain belül ismeretségeket kösünk, és új információkat szerezzünk az oktatás területén.

Sporthírek

A kerületi vízilabda-bajnokságon a III. korcsoportban iskolánk csapata a II. helyezést szerezte meg. Csapattagok: Zsigmond Levente, Kerekes Dániel, Kérges Balázs, Vámosy István, Viletel István, Ferenczy Dániel, Szabó Balázs, Újházy Péter.

Mezei futóversenyen is kimagasló eredményeket értek el tanulóink. A II. korcsoportban induló lányok I. helyezést, a fiúk II. helyezést.

A lánycsapat tagjai: Veizer Beatrix, aki egyéni kerületi bajnok is lett, Debrei Kata, Havas Kata, Chowdary Zsófia, Jamrich Zsófia.

A fiúcsapat tagjai: Varga Bence, aki egyéni V. helyezést ért el, Rilko Marcell, Antal Tamás, Zsigó Ádám, Kérges János.

Marótiné Horváth Gizella

Elérhetőségeink

Név	Tisztség	Cím	Hivatali tel.	Otthoni tel.	Mobil
NÉPHÁZ					
Gib János, Bódi Erika	Gondnok	1037 Bp. Toronya u. 33.		368-9406	
Soós Ibolya	Művelődésszervező	1037 Bp. Toronya u. 33.	430-1326		20-342-0838
ELNÖKSÉG					
Benyóné Dr. Mójszis Dóra	Külső rendezvények	1037 Bp. Erdőalja út 166.		250-3059	20-414-6753
Budaházy Tünde	Könyvelés, belső ügyek	1037 Bp. Vizmosás u.2.		250-7230	30-212-1234
Dr. Laubáiné Raffinger Éva	Külső rendezvények	1037 Bp. Körtvélyes köz 7.		388-3125	
Etelközi Péter	Belső ügyek, rendezvények	1037 Bp. Erdőalja út 78.	340-2154		70-314-2274
Novathné Kiss Ildikó	Pénztár	1037 Bp. Körtvélyes u. 21.		368-6084	30-241-9411
Rajnák László	Elnök	1037 Bp. Királylakai út 125.	888-7300	368-6835	30-941-2779
Sáningerné Erzsébet	Belső ügyek, tagnyilvántartás	1037 Bp. Erdőalja út 98.		250-2513	
Zsigoné Kühmer Eszter	Külső rendezvények	1037 Bp. Toronya u. 15.		368-9745	30-241-9699
FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG					
Mezei Rudolf	Felügy. Biz. Tag	1037 Bp. Erdőalja u. 1/D	350-2411	250-2818	30-9429-356
Prazsák Béláné Magdi	Felügy. Biz. Tag	1037 Bp. Viharhegyi út 10.		250-1984	
Vadász Gábor	Felügy. Biz. Elnök	1126 Bp. Margaréta u. 5.	236-6290		30-311-4097
ÓHEGY HÍREK					
Bérci Mária	szerkesztő			388-2374	30-999-8268
Cseresznyák Veronika	szerkesztő	1037 Bp. Zúzmaraa u. 6.	476-1100	250-2874	
Jármayné Tatár Judit	szerkesztő	1037 Bp. Királylakai út 106/B	388-7290	250-3228	20-960-8878
Piroch Zsuzsa	alapító, szerkesztő	1037 Bp. Máramaros u. 46.		368-6088	30-921-3361
Szász Kálmán	szerkesztő	1034 Bp. Szomolnok u. 13.		367-7457	

Szűkebb pátriánk, a „hegy” betelepülése

Akik ma, mondjuk a Donáti kápolna előtt megállnak és egyidejűleg látnak öt-hat autót, amelyek a Viharhegyi vagy a Jablonka úton haladnak, nem is tudják elképzelni, hogy a terület „modern” betelepülése 1928 után indult meg. 1928-ban a Schmidt kastélytól a Rozália „gőztéglagyárig” terjedő hegyoldalon összesen kettő db lakóház volt. Az egyik a Laborc-árok középső szakasza mellett Mayeréké, a másik a Farkastorki út felső része felett, a hegyi csősz otthona.

Az 1890-es években kiadott k.u.k. Wiener militar Institut térképén a terület elnevezése Ofner Weingebirge. Kétezer évvel ezelőtt a rómaiak itt léte alatt voltak elszórtan „római villák”. Ezek végeredményben gazdasági központok voltak, tehát inkább a major elnevezés illet rájuk.

Közvetlenül a hegyvonulat lábánál húzódott a Via Magna. A Duna t.i. egészen odáig kijárt, tehát a mai Szentendrei út vonala nem volt egész évben járható. A Via Magnát egészen Mária Terézia idejéig használták. A királynő építtette ki a Bécsi országutat a jelenleg is használt nyomvonalon.

A Via Magna a város terjeszkedésével, és főként az 1838. év után létesült téglagyárak alapítása után megszűnt és eltűnt.

A Nagy Árvíz után települt hazánkba Drasche Henrik téglagyáros, és Óbudán létesített téglagyárat. A későbbiekben a Böhém testvérek is követték, akiknek összesen tizenhat téglagyáruk volt, és itt létesült a Nagybátony Újlaki Iparművek téglagyára is. Az 1930-as évekre a régebbi kisebb téglagyárak megszűntek, beolvadtak. (A Szépvölgyi út elejéről Borosjenőre költözött a téglagyár, mert az út közelsége miatt a paxit nem megfelelő adagolása esetén a lövés a kékagyagot kidobta az útra.) Ott már „Szarvas” téglagyárként működött. Még Óbuda lebontása előtt is látható volt a Vörösvári út feltűnően nagy szélessége. Itt hajtották a dunai gázlókon az Alföldről Bécs irányában a szilaj marhákat, de az óbudai csorda is ezen jutott a hegyoldali és az aquincumi lapályi legelőkre.

A római kor kultúráját belepte az idők pora. Egy-egy villa romjába a népvándorlás népei betelepültek. Az ősmagyarok számára a síkság vonzóbb volt a hegyvidéknél, így ritkán fordul elő egy-egy kelet-nyugati betájolású sírlelet. Az bizonyos, hogy a Hidegkúti me-

Gercsényi templomrom

dencében lévő Gercse település és a Budai vár között megvolt a kapcsolat, de a római kultúrának itt sem volt jogfolytonossága. Az Árpádház kihaltával az országra jellemző állapotok voltak itt is jellemzőek. Az északnyugati lejtésű hegyoldal nem volt vonzó letelepedésre, ellentétben Borosjenő és Üröm környékével, ahol a szőlőtermesztés felvirágzott.

A török háborúk éppen a Budai vár közelsége miatt veszélyes környékké tették a területet.

1686 után az elnéptelenedett területre csekély számú lakosság szivárgott csak vissza. A Zichyék, még a török időkben a Komáromi vártól megvették a terület tulajdonjogát, és elkezdték a betelepítést. A Habsburgok lévén katolikusok és hívei az ellenreformációnak, a német nyelvterületekről toboroztak. Meg kell azt is említeni, hogy a pápai diplomácia által megszervezett, és részben zsidók által is anyagilag támogatott felszabadító harcok zsoldosaiból is telepedtek le a véráztatta földre. (Téves a terület egyik részének elnevezése Vihar-hegy, mert eredetileg a Budai vár, ostromára utaló Sturm elnevezés téves fordításból ered).

Az igénytelen, szorgalmas, és eredeti hazájában a Harmincéves háború által megnyomorított nép a rosszabb termőképességű földjeiről jött új hazát keresni.

Itt sem volt könnyű az élet: "Der erste Tod,

zweite Not, dritte Brot!" (Az elsőkre éhhalál, utódaikra a szükség, majd unokáikra kenyér várt. Az 1790-es évektől kezdve a mezőgazdálkodás, és azon belül a bortermeles volt a fő kenyéradó. Természetesen ehhez még kiszolgáló ipar is járult. A monarchia idején az óbudai bort lovas kocsin Krakkóba is elvittek. Egyesek meg is gazdagodtak. A „régie óbudaiak voltak a Braunhaxlerék”, nyáron lábuk a mezítlábas szőlőmunkában leburnult, népviseletükben gyakran viseltek barna kötött harisnyát.

A Schöffner család tulajdona volt a Hármashatár-hegy ma erdővel borított területe, 1,5-2 fillérért adták el négyszögölét a Fővárosnak. 100 kat. holdnál nagyobb területet vettek belőle a Mocsarasban és a Csúcs-hegy alsó részén. (A XIX. században fellendült az ipar, ami újabb lendületet kapott a Kiegyezés után). Az 1860-as évekre elérte a Filoxera vész az itteni szőlőket.

Az 1914-es háborúig – úgy, ahogy – tudtak védekezni szénkénegezéssel, ami a talajba juttatva, gyérítette a gyökértetűt. A háború velejárájaként megszűnt a szénkéneg ellátottság.

Kipusztultak a szőlők, holott olyan méretű volt az, hogy voltak szőlősgazdák, akik a pili-si falvakból hetente hoztak húsz munkást, akiket a hét végén vissza is vittek lovas kocsin.

A kipusztult szőlők helyén gyümölcsösök telepítése történt, főként magas törzsű Kálmán- körtefákkal, cseresznyefákkal. Itt-ott feketeeperfával. A Kálmánkörte és a feketeeper közkedvelt nemes gyümölcsnek számított. Nagy területeken voltak kukoricások, lucernások, és néhány helyen zábosbükönny is vetettek.

Az első két ház után nyaraló jellegű házak is épültek. A Judit utcával szemben, a Farkastorki lejtőn Lentz bőrgyáros – a közeli forrásból vízvezetékekkel ellátott – házat építtetett. Mivel nagy madárbarát és madártartó is volt, a ház előtt kis szökőkutas tavacska, partján szoborral adott vizet a szomjas madaraknak. A Goldinger, Bauer családnak a Laborc utcában volt nagy telken a nyaralója. De a Vörösvári út és Bécsi út sarkán lévő Borza nevű egykori hintókovácsnak is voltak 16 kh.-nyi területet kitevő telkei. Az 1930-as években kezdődött meg a családiház építkezés, főként vidékről a fővárosba került agrárproletárok építkeztek, akik a tíz évi ház-mesterség vállalása alatt összegyűjtött pénzükből vették meg a 4-600 négyzetméteres telkeket és építtették fel 1-2 szoba félmagoratos házaikat. Itt hasznosították az adott lehetőségeket, baromfit, nyulat, disznót tartottak. Volt két tehenészet is, és ritkábban kecsketartás.

Volt egy önálló fuvaros, Fuja Gáspár, aki 18 évesen Lengyelországból került ide. A téglagyárak munkavállalói is szláv nyelvterületről kerültek ide, először tavasztól őszig, mint idénymunkások, végül letelepedtek. A lakók igényeinek kiszolgálására több szatócsüzlet nyílt, volt több kocsmá, az egyik kuglipályával, egy hentesüzlet, és két fodrász, aki házakhoz is járt. Általános volt a házhözjáró kereskedő, aki a légyfógótól a kályhabrillantintón át a hajneccig, mindent házhoz szállított. Ne felejtsük, a lakosság igény-szintjét meghatározta, hogy főként kispolgárok és törekvőbb proletárokból verbuválódott.

A második nagyobb betelepülés az 1950-es évek után indult meg, egyre fokozódó lendülettel, de ez már egy egész más társadalmi réteg. A pozicionált és minősített gazdasági réteg igényei jelentkeznek a nagy alapterületű épületekben épp úgy, mint a lebetonozott udvarokon és nyírt pázsitokon. Alapjában változott meg a hegyvidék lakóinak társadalmi struktúrája, életvitele és életgénepe.

Dr. Bókay Bátor

INDUL A ..KALÁKA MOZGALOM!

Kedves hegyi lakótársaim!

Felhívással fordulok Hozzátok!

Bizonyára mindnyájan ismeritek a „KALÁKÁBAN” dolgozás fogalmát. A régi világban ez nagyon jól működött, sőt – megkockáztatom –, bizonyos esetekben ez volt az egyetlen megoldás. Vidéken egyértelmű volt, hogy a fiatal házások lakóhelyét a falubeliek közös összefogásával építették fel. Természetes volt, hogy az aratásnál a munkabíró lakosság a mezőn dolgozott, segített földijének, az asszonyok és a gyerekek pedig a „háttér-infrastruktúrát” biztosították. Az is természetes volt, hogy ha égett egy ház, mindenki próbálta oltani a tüzet, az árvíz már nem is említtem.

Ezzel kapcsolatban engedjétek meg, hogy egy személyes negatív élményemet elmeséljem. Kb. másfél éve történt a Toronya utcában, hogy a szomszéd térfelügyelő kamerái alatt parkoltam. Feltörték az autóm (ellopták az iskolából kölcsönkért mikulás jelmezt!) Naiv módon azt hittem, hogy a videokazettán rögzített cselekményt visszajátszva leleplezzük a tolvajt. A kedves szomszéd azonban teljesen elzárkózott, még arra sem volt hajlandó, hogy

kikeresse a kazettát a (bizonyítékot). Ezért, kissé szkeptikusan állok a dologhoz, de azért bízom a sikerében.

Tehát, ezt a – mára már elfelejtett (idejétmúlt?) – szerveződést szeretném újjáéleszteni. Az elidegenedés, a közömbösség egyik orvosságának tartom a kalákát, ahol a közösségi szellem, a segítség dominál, hiszen mi, hegyiek is egy kis közösségben élünk. Várom tehát azok jelentkezését, akik igénylik a segítséget, és azokat, akik fel tudják ajánlani segítő-készségüket. A gyakorlatban ezt úgy tudom elképzelni, hogy a vállalkozó kedvűek elmennek pl. Jánoshoz, rendbe teszik a kertet, cserébe János finom ebéddel és itallal honorálja ezt, miközben beszélgetünk, közelebb kerülünk egymáshoz. A lényeg nem is abban van, hogy pénzt spóroljunk meg, hanem abban, hogy saját közösségünket erősítsük.

Kezdem hát én a sort: fel tudom ajánlani építőipari és kertészeti segítségemet.

Az érdeklődők jelentkezését a Népház művelődésszervezője, Soós Ibolya várja személyesen, vagy a 430-1326-os telefonon.

Benyó Tibor

Bridzs

Nemrégiben sajnos megszűnt kerületünk egyik legjobb bridszklubja, a Galim. Kár érte, mert nagyon színvonalas versenyeket, villámpárosokat rendeztek ott Gál Péterék, és tölünk is gyakran járt oda egy-egy páros keményebb versenylétkört szagolni. Szerencsénkre a volt klub felszerelése jórészt megmaradt, és azt a tulajdonosok kedvező áron kiárusították. Így jutott a mi klubunk is igen jó állapotban lévő licitdobozokhoz. Nyolc asztalra való készletet vásároltunk, és azt el is helyez-

tük klubszobánk szekrényébe, amelynek a lakatját azonban rövidesen leverték, így féltő, hogy friss szekrényünk illetéktelen kezekbe kerülhet.

Áprilisban is megtartottuk hónapzáró pezsgőpartinkat, ahol az első helyet a Kovács Zoltán-László Jenő páros, a másodikat a Juhasz Valéria-Csige József páros, a harmadikat Zsári Zsuzsa és Kriska László szerezte meg. A győzteseknek gratulálunk, a pezsgőt megittuk.

Szász Kálmán

BORÁSZOK BOLTJA

Óbuda, Bécsi út 52. Telefon: 240-6215

Nyitva tartás: kedd-péntek 9-17 óráig • www.eurotradekft.hu

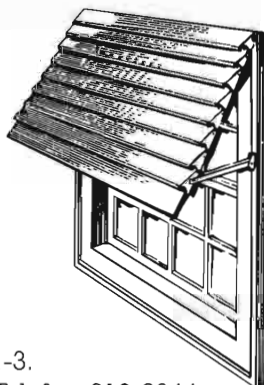
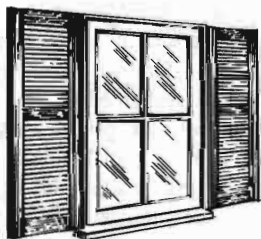
BORÁSZATI FELSZERELÉSEK, ANYAGOK, ESZKÖZÖK, BOROK, POHARAK, SZAKKÖNYVEK, SZAKTANÁCSADÁS

HEGYI OVI

ERDEI KÖRNYEZET * JÓ LEVEGŐ * NYELVOKTATÁS * SPORTFOGLALKOZÁSOK
SZÍNEK VILÁGA ALAPÍTVÁNY
1037 Budapest, Jablonka út 126/B. Szabó Judit, telefon: 367-3620

Nyíló-Bukó Kft.
1138 Budapest, Új Palotai út 20-22.
Telefon/fax: 349-7132

**Ajtók, ablakok fából
és műanyagból,
nagy választékban,
készletről és rendelésre**

Telephelyeink:
Sugár Kft.

1037 Budapest, Zay u 1-3.
Telefon/fax: 387-8006. Telefon: 212-0944

Nyíló-Bukó Kft.

1138 Budapest, Új Palotai út 20-22.
Telefon/fax: 349-7132. Telefon: 349-6951

Gázkészülék- szerviz

JUNKERS, FÉG MÁRKASZERVIZ

**GÁZKÉSZÜLÉKEK
FELÜLVIZSGÁLATA
KARBANTARTÁSA
JAVÍTÁSA**

NOVATHERM BT.

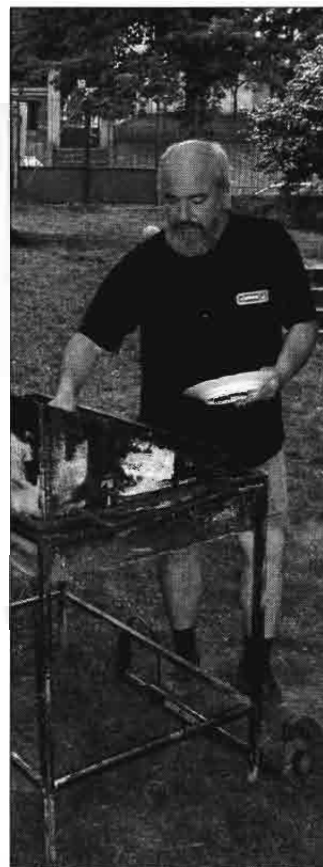
Telefon: 368-6084 06-30-9400-269
Bp. III., Körtvélyes u. 21.

Szombati „vasárnapi ebéd” kerttakarítással

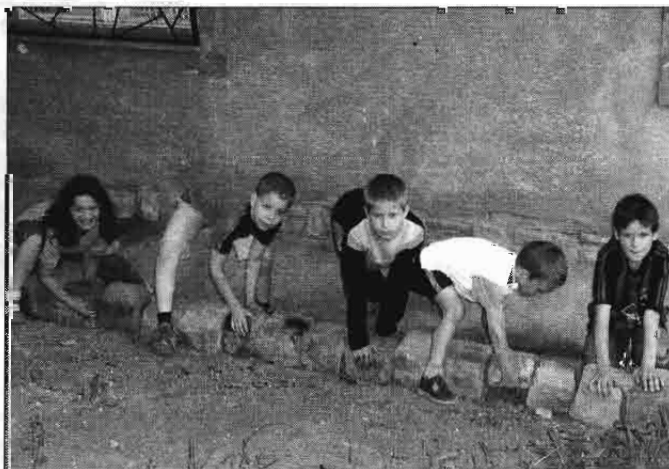
Szomorúan tapasztaltuk, hogy nem ért minket sok meglepetés! Már előre tudtuk, hogy ki lesz az a pár ember, aki veszi a fáradságot, hogy egy kevésbé kellemes programra is eljöjjön. Mert ugye, egy disznótor jelképes belépti díjért nem csak kellemes, hanem az egész család számára anyagilag is hasznos. No de takarítani? Mikor otthon is annyi van? Mikor az én kertem is rendezetlen? Menjen az, akinek más dolga nincs!

Hogy kik jöttek mégis el? No, nem azok, akiknek otthon nincs rendezetlen kertje, takarítatlan lakása, ezer más kellemesebb, vagy sürgető dolga. Azok voltak ott, akiknek fontos a közösség, az egyesület léte, mely megint a „lenni, vagy nem lenni” szélére sodródik nélkülük, és az, hogy ha bárki idegen jár felénk, láthassa, hogy bár szegények vagyunk, de legalább rendben tartjuk közös területünket.

Mégsem a keserűség vagy csalódottság volt jellemző erre a szombatra, hanem a közös célért folytatott jól végzett munka öröme, az egyre szépülő, egyre rendezettebb kert látványa, a kellemes társaság, a jóízű beszélgetések, a fel-felcsattanó nevetés. Látták csak volna a gyerekbriádót! Felnőtteket megszegényítő lelkesedéssel és kitartással hordták a nehéz köveket, adogatták a téglát, segítettek mindenben.

És, amiről el nem felejtkezhetünk: a kulináris élvezetek! A Novath Kft. és a Nyíló-Bukó Kft. szponzorálta a grillezést, hozzá a remek vegyes salátát, kenyeret. Az éhes munkások mindent elpusztítottak, és a késő délutánba nyúló munka után az estebe nyúló beszélgetés kellemesen lazította fáradt tagjainkat. Kedves olvasók, kár volt kihagyni!

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak semmi sem
lehetetlen”

Teleház – Teleház?

Tisztelt Hegyiek!

2002. novemberében pályázatot nyújtottunk be az alábbi címmel és kondíciókkal meghirdetett kifizésre:

„Esély a felzárkózásra (közösségi hozzáférési lehetőségek bővítésének támogatása)”

(kódszám: IHM-ITP-3)

A támogatás célja, hogy elősegítse a társadalmi versenyképesség javulását, az e-demokrácia kiteljesedését, lehetővé téve az állampolgárok számára, hogy az információs társadalom nyújtotta lehetőségekkel széles körben élhessenek. Konkrét cél a közösségi hozzáférési pontok bővítésének ösztönzése.

A pályázati cél megvalósítására 880 millió forint áll rendelkezésre (a közbeszerzésen alapuló internetszolgáltatáson felül). . .”

Sajnálatos módon ez a pályázat számunkra nem hozott eredményt, mindössze három budapesti alapítvány járt sikerrel.

Talán emlékeznek, tavaly év végén egyesületünk a helyi vállalkozásokat megszólítva, „Nyílt Napot” tartott, melynek eredményeként, többek között a Teleház eszközállomány is jelentős mértékben, három darab Hewlett Packard számítógéppel és ugyancsak három HP 17"-os monitorral gyarapodott.

Március elejétől, a Teleház ismét fogadja az internetezni, továbbá a számítástechnika iránt érdeklődő helyieket.

Öszinte reményünk ellenére, miszerint a havi 1000 Ft-os pártolói tagdíj nem lehet elrettentő mértékű a látogatóink számára, gyakorlatilag üres a Teleház.

Kérdéssel kívánunk Önökhöz fordulni, vajon ez a jelképes, de az egyesület számára mégis fontos tagdíj-támogatás bevezetése, avagy tudunkon kívül valami más oka lehet a fiatalok, érdeklődők elmaradásának?

Szeretném emlékeztetükbe idézni, hogy a Teleház két éves működését kizárólag a Szociális és Családügyi Minisztérium támogatása tette lehetővé, ennek köszönhetően biztosította ingyenesen szolgáltatásait. Az más kérdés, hogy senki sem igyekezett az adott lehetőséggel ésszerűen élni, és a szolgáltatások bővítésével (pl. oktatás) némi bevételt realizálni.

Egyre többet foglalkoztatja az egyesület vezetését, az Önök távolmaradása okának megfejtése, és itt nem kizárólag a Teleház kongó ürességére gondolok, hanem arra, hogy a sok munkával megszerzett, kínálatában mindenkihez szóló kezdeményezésünkre a leggyakoribb válasz az érdeklődők egyre zsugorodó tábora.

Bízom abban, hogy a soron következő évi rendes taggyűlésünk alkalmat adhat az Önök számára olyan építő vélemények, észrevételek felvetésére, amelyek segítségünkre lehetnek a jelenség megállítása, visszafordítására tett erőfeszítéseinkben.

Rajnák László

A Táborhegyi Népházban:

Óbuda Hegyvidéki Napok

2003. június 20-21-22. péntek-szombat-vasárnap, 1037 Bp., Toronya u. 33.

(Folytatás az 1. oldalról)

(A „versenyművek” elfogyasztása (kb. 14 órától) és zsűrizése után a „Hegy legjobb szakácsa” díj ünnepélyes átadása következik.

A délután folyamán bor- és pálinkakóstoló segít emelkedettebbé tenni, az amúgy is szárnyaló hangulatot.

Felhívjuk az érdeklődők szíves figyelmét, hogy az „ÓHEGY NAPOK” rendezvényeire jegyek június 10-től kaphatók a Népházban Soós Ibolya művelődésszervezőnél, valamint az Erdőalja úti és

a Jablonka úti ABC-ben! Jegyárak: ÓHEGY BÁLI belépő: 1000 Ft/fő,

vasárnapi bográcslós: 600 Ft/fő

Mindenkit sok szeretettel vár az Óhegy Egyesület Vezetősége!

Az ÓHEGY NAPOK rendezvényeit hagyományteremtőnek szánjuk.

Amennyiben a programsorozat sikert arat a látogatók népes taborában, az Egyesület vezetősége – tervei szerint – évente megrendezi!

Találkozunk tehát – minél többen! – június 20-21-22-én!

Állandó programok a házban

Hétfő:

7.30–9.30: Reggeli erősítés

– Tenki Tamás

18.00–19.00: Női torna

– Szolga Beáta

Kedd:

17.00–18.00: Hastánc

– Malova Vivien

18.30–20.30: Jóga

– Beke Andrea

Szerda:

18.00-tól: Bridzs klub

Csütörtök:

7.30–9.30: Reggeli erősítés

– Tenki Tamás

18.00–19.00: Női torna

– Szolga Beáta

20.00–21.30: Társastánc-

tanfolyam

Péntek:

17.00–18.00 Hastánc

– Malova Vivien

TELEHÁZ:

Nyitva: hétfő, szerda, péntek

16.00–19.00,

szombat 12.00–20.00

A Táborhegyi Népház címe: 1037 Bp., Toronya u. 33. Megközelítése: 37-es ill. 137-es autóbusszokkal, a Flórián térről. Telefon: 430-1326. Minden kedves érdeklődőt sok szeretettel vár az Óhegy-Egyesület Vezetősége!

ÓHEGY-HÍREK

HAVILAP

Kiadja:

Óbuda Hegyvidékiek
Egyesülete
1037 Bp., Toronya u. 33.
Telefon: 430-1326

Felelős kiadó:

Rajnák László elnök

Szerkesztők:

Bérci Mária
Cseresznyák Veronika
Jármayné Tatár Judit
Piroch Zsuzsa
Szász Kálmán

Hirdetésfelvétel:

Óhegy Egyesület
Telefon: 430-1326

Előkészítés:

Petit Typo Bt.

Nyomás:

Tax Druck Kft.
2335 Taksony,
Vezér u. 2/a

Megjelenik:

2800 példányban

Verhetetlen ajánlatok a Suzuki Rómaitól!

(2003. június 30-ig vagy amíg a készlet tart!)

Ajándék klímás Swift és Sedan valamint a WagonR* egyes modelljei több százezer forint engedménnyel!

- 30%-tól Casco-mentesség!
- Még 25–30 darab használt Suzuki 0% befizetésével!

Jöjjön, érdeklődjön, mert lemarad!

*csak akciós hitel igénybe vételénél!

A LEGJOBB AJÁNLATOT BIZTOS TŐLÜNK KAPJA!

www.suzukibarta.hu, www.autodata.hu,
www.vezess.hu

- ♦ Teljes körű szervizszolgáltatás
- ♦ Zöldkártya, eredetiségvizsgálat
- ♦ Karosszéria- és biztosítási munkák

Bp. III., Rákóczi u. 33.
Telefon: 240-4444 (Szalon)
436-7920 (Szerviz)
Nytva: h-p 8-18, szo 9-13

TERMÉSZETES, FAGYÁLLÓ, KÜLTÉRI KŐBURKOLATOK

járdára, útra, lépcsőre, lábazatra, kerti tipegőnek, garázsbeállónak, kocka, szabályos, szabálytalan alakzatban

PORPHYR KFT.

1037 Budapest, Bécsi út 302.
Telefon: 250-6036, fax: 387-9895

EGYSZER ÉS MINDENKORRA!

PAN-NA 2001 KFT.

HOZZÁNK ÉRDEMES BETÉRNI!

APEH- és ügyviteli NYOMTATVÁNYOK
Iskola- és irodaszerek, különleges csomagolóanyagok,
Anyák napi fotóalbum-vásár.

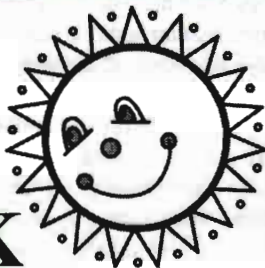
KREATÍV ÖTLETEI

megvalósításához szükséges eszközök széles és egyre bővülő választéka várja kedves vásárlóinkat.

Nytva tartás: hétfőtől-péntekig 9-18, szombaton: 9.30-13 óráig
Cfünk: 1035 Bp., Vörösvári út 37. Tel.: 430-0928, fax: 430-0929

**SINKÓ ANDREA
FITNESSISKOLA**

NYÁRI TÁBOROK

Szeretné, ha gyermeke csodálatos környezetben, vidáman, sok mozgással töltené a nyári szünidőt?

**Jelentkezzen a SINKÓ ANDREA
FITNESSISKOLA NYÁRI TÁBORAIBA!**

- Időpontok:** június 16-20., június 23-27.,
augusztus 11-15., augusztus 18-22.
- A tábor díja:** 16 500 Ft/hét (testvéreknek 13 500 Ft/fő),
amely a foglalkozásokon való részvételt és napi két étkezést foglal magába.
- Foglalkozások:** aerobik, balett, művészi torna, modern tánc,
akrobatika, sportjátékok, szabadtéri játékok.
- Helyszín:** FIT 4 FUN WELLNESS CENTER
Bp. III., Bécsi út 134., Óbuda, Eurocenter

Jelentkezés, információ: 437-4636, 06-30-347-8931

A kupon felmutatója egy alkalommal ingyenesen veheti igénybe a Wellness Klub fitnesz szolgáltatásait.

**5-14 évesek
jelentkezését várjuk,
ne hagyjátok ki!**

A jó alvás – Természetes Életenergia!

NYÁRI GYAPJÚ AKCIÓ!

**Kettő gyapjú termék
vásárlása esetén
egy harmadikat
kap ajándékba.**

II. Margit körút 29. Tel.: 212-4408 www.demko.hu

DEMKO FEDER